

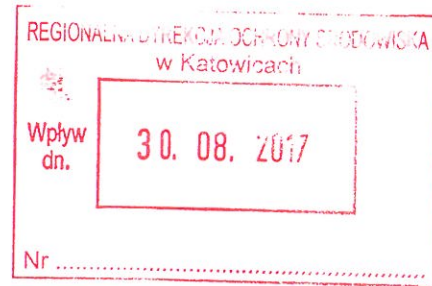
GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOS-DŚI.4235.9.2016.mko.36

Data: 2017-08-30
RPW/11604/2017 N

Warszawa, dnia 23 sierpnia 2017 r.

p. Tytus
J

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołań: Małgorzaty Manowskiej z dnia 29 listopada 2016 r.; Krystyny Białoń, Michała Szmajducha, Haliny Ławik, Lucyny Juruś i Adama Juruś, Pawła Sz wajdych, Marty Plura-Szwajdych, Andrzeja Łagockiego, Moniki Łukaszczyk, Andrzeja Pawlika, Waldemara Popławskiego, Aleksandry Katan i Dariusza Katan, Beaty Janickiej i Dariusza Janickiego, Bernadety Pawlik, Bronisława Maneckiego, Heleny Maneckiej, Agaty Richter, Grażyny Palki, Aleksandra Porwita, Tomasza Loski i Moniki Loski, Wojciecha Wajdy, Katarzyny Wajdy, Barbary Biskup z dnia 1 grudnia 2016 r.; Doroty Ciężobki, Stanisława Staśkiewicza, Przemysława Pypłacza, Eweliny Kobzdy i Jacka Kobzdy, Barbary Świdzińskiej, Dariusza Kucowicza, Romana Zakrzewskiego, Izabeli Barskiej, Rafała Barskiego, Jadwigi Pięty, Franciszka Jewulskiego, Justyny Mrzygłód, Gabrieli Laufer, Urszuli Kowalskiej, Tomasza Płonki, Dietera Grytz, Barbary Borzek, Ireny Wistuby, Marii Stolorz, Barbary Gluc, Romana Chmiela i Grażyny Chmiel, Juliana Czerkowskiego, Katarzyny Kaszycy, Urszuli Słaboń, spółki „Aquafit” Sp. z o.o., Sławomira Pajora, Ryszarda Zabielskiego, Augustyna Musioła, Bożeny Lipy, Moniki Basiagi, Lucjana Tomeckiego, Mariana Wrony, Mariana Wrony – prowadzącego działalność gospodarczą „Handel Artykułami Spożywczymi i Przemysłowymi Marian Wrona”, Iwony Barak, Krzysztofa Gonerskiego, Adama Gąsiorczyka, Małgorzaty Wojcieszekiewicz, Alojzego Wojcieszekiewicz, Ewy Mączki, Katarzyny Jodłoś z dnia 2 grudnia 2016 r.; Urszuli Rozgi, Franciszka Białonia, Gabrieli Dziwak, Grażyny Maruszczyk, Sylwii Figury-Kuczowicz, Barbary Jasińskiej, Beaty Raszewskiej – reprezentowanej przez Wandę Knapik, Andrzeja Łypa, Klaudiusza Bogusz, Małgorzaty Libiszewskiej i Janusza Libiszewskiego, Piotra Tuszyńskiego, Teresy Kozielskiej, Henryka Kozielskiego, Iwony Kowalczyk, Sławomira Czarneckiego, Marka Pawlika, Marii Czarneckiej, Michała Urbańczyka, Marleny Domżał, Gabrieli Saternus, Krzysztofa Flaczka, Doroty Piurek, Tomasza Mączki, Joanny Bieniok i Krzysztofa Bieniok, Heleny Pałki, Antoniego Saternusa, Izabeli Gąsiorczyk, Tomasza Bielskiego, Anny Szymanowskiej z dnia 3 grudnia 2016 r.; Moniki Natkaniec, Stefana Niedbałki, Róży Michalskiej, Marka Dziamskiego, Kariny Kubicy i Grzegorza Kubicy, Anieli Sewielskiej, Alojzego

Gąsiorczyka, Eugenii Pyplacz z dnia 4 grudnia 2016 r.; Stanisława Manowskiego, Jana Niedzieli, Andrzeja Rosikoniana, Lidii Cebuli, Piotra Grabowskiego i Anety Grabowskiej, Barbary Andrzejewskiej, Elżbiety Strąg, Iwony Szydłowskiej, Stanisława Kubicy, Eweliny Okońskiej i Jacka Okońskiego, Doroty Pękały-Sowy i Ireneusza Sowy, Barbary Wiśniewskiej, Haliny Wojtarowicz, Parafii pod wezwaniem "Matki Boskiej Częstochowskiej" z dnia 5 grudnia 2016 r.; Marcina Burgera, Janusza Piekoszewskiego z dnia 6 grudnia 2016 r.; Stowarzyszenia „Nasza Ziemia” z dnia 7 grudnia 2016 r.; Sebastiana Sitka i Justyny Wójcickiej-Sitek z dnia 28 grudnia 2016 r. (data wpływu: 5 grudnia 2016 r.); Marii Porwit (brak daty, data wpływu: 5 grudnia 2016 r.); Anny Piechoty (brak daty, data wpływu: 5 grudnia 2016 r.); Jolanty Zagórskiej (brak daty, data wpływu: 6 grudnia 2016 r.) oraz Daniela Zagórskiego (brak daty, data wpływu: 6 grudnia 2016 r.) od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.55, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Wydobywanie węgla kamiennego wraz z kopalnią towarzyszącą ze złoża „Brzezinka 3”*,

1. Uchylam pkt I.2.x decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

W porozumieniu z RDOŚ w Katowicach i przy udziale fitosocjologa dokonać metaplantacji stanowiska kruszczyka szerokolistnego (*Epipactis helleborine*) znajdującego się w siedlisku: Las liściasty wilgotny – buczyna na północ od ul. Długiej oraz stanowiska mieczyka dachówkowatego (*Gladiolus imbricatus*) znajdującego się w siedlisku: Las na południu od ul. Długiej.

2. Uchylam pkt I.2.kk decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

Upadowe na terenie Zakładu Górniczego „Brzezinka 3” oraz w obszarze pomiędzy zakładem a ul. Cmentarną w Mysłowicach poprowadzić bez ingerencji w warstwę wodonośną zlokalizowaną na głębokości około 240 m p.p.t.

3. Uchylam pkt III decyzji, wraz z pkt. III.1, w całości i w tym zakresie orzekam:

Nie stwierdza się konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 *ustawy o.o.s.*

4. W pozostałej części utrzymuję decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 9 listopada 2016 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, w związku z wnioskiem spółki „Brzezinka” Sp. z o.o. S.K.A. z dnia 12 czerwca 2015 r., działając na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.), dalej *ustawa o.o.s.*, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W dniach 29 listopada oraz 5, 6, 7 i 8 grudnia 2016 r. wymienione w sentencji podmioty wniosły odwołanie od

powyższej decyzji. Stowarzyszenie „Nasza Ziemia” uczestniczyło w postępowaniu pierwszoinstancyjnym na prawach strony, zgodnie z art. 31 § 3 *Kpa*. Pozostałym skarżącym, z tytułu posiadania prawa własności do nieruchomości znajdujących się w obszarze górniczym, stanowiącym miejsce realizacji przedsięwzięcia, lub terenie górniczym, stanowiącym obszar objęty oddziaływaniem przedsięwzięcia, przysługuje status stron postępowania. Odwołania zostały wniesione w terminie – w związku z tym, że decyzja została doręczona stronom poprzez obwieszczenie w trybie art. 49 *Kpa*, termin ten minął w dniu 14 grudnia 2016 r.

Pismem z dnia 9 grudnia 2016 r. Miasto Mysłowice wniosło, na podstawie art. 111 § 1 *Kpa*, o uzupełnienie treści decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r. RDOŚ w Katowicach, postanowieniem z dnia 7 czerwca 2017 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.61, odmówił uzupełnienia treści decyzji. Wydanie powyższego postanowienia, zgodnie z przepisem określonym w art. 111 § 2 *Kpa*, skutkowało zaistnieniem dodatkowego terminu do wniesienia odwołania. Termin ten upłynął w dniu 17 lipca 2017 r. – nie zostały w nim wniesione żadne odwołania.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na wydobywaniu kopalin ze złoża węgla kamiennego „Brzezinka 3” w granicach projektowanego obszaru górniczego „Brzezinka 3” metodą podziemną w ilości powyżej 100 000 m³/rok. Eksploatowany będzie jeden pokład węgla kamiennego, tj. pokład 510, a także kopalina towarzysząca w postaci metanu. Inwestycja należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Ponadto w ramach przedsięwzięcia planowana jest realizacja zakładu górniczego, kwalifikującego się do przedsięwzięć, o których mowa w § 2 pkt 52 lit. b rozporządzenia. Tym samym, na mocy art. 71 ust. 2 *ustawy oos*, analizowana inwestycja wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j *ustawy oos*, jest RDOŚ w Katowicach. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 *Kpa* w związku z art. 127 ust. 3 *ustawy oos*, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji regionalnego dyrektora ochrony środowiska jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 *norma pierwsza Kpa* organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy. Uchylenie decyzji w oparciu o ten przepis będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa*

procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2016, str. 617). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.2.x, I.2.kk i III (wraz z pkt. III.1) decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r. W pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Mając na uwadze przepis art. 80 ust. 2 i 3 *ustawy o oś*, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał oceny zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązujących na terenie realizacji przedsięwzięcia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z przywołanym artykułem właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (ust. 2), przy czym, w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze*, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (ust. 3).

Obszar górniczy „Brzezinka 3” zlokalizowany będzie na terenie miasta Mysłowice, w obszarze obowiązywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dalej mpzp, podjętych:

- 1) uchwałą Nr XII/146/99 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 czerwca 1999 r. *w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mysłowice* (Dz. U. Woj. Śląsk. Nr 54, poz. 1289);
- 2) uchwałą Nr LIV/559/05 Rady Miasta Mysłowice z dnia 24 listopada 2004 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kosztowy” w Mysłowicach* (Dz. U. Woj. Śląsk. Nr 151, poz. 4456);
- 3) uchwałą Nr LXV/659/06 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 marca 2006 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy „Brzezinka Południowa” w Mysłowicach* (Dz. U. Woj. Śląsk. Nr 54, poz. 1511 ze zm.);
- 4) uchwałą Nr XXIX/645/08 Rady Miasta Mysłowice z dnia 25 września 2008 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowoświęcimska” w Mysłowicach* (Dz. U. Woj. Śląsk. Nr 208, poz. 4049);
- 5) uchwałą Nr XLVII/890/13 Rady Miasta Mysłowice z dnia 31 października 2013 r. *w sprawie uchwalenia zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego: „zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Mysłowic”, „Brzezinka Południowa” oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w Mysłowicach w części dotyczącej wyznaczonych obszarów zgodnie z załącznikami graficznymi* (Dz. U. Woj. Śląsk. poz. 6579);
- 6) uchwałą Nr LXI/1172/14 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 października 2014 r. *w sprawie zmian w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego: „Stara Wesola”, „Krasowy Południowe”, „Brzezinka Południowa”, „Kosztowy” w Mysłowicach w wyznaczonych obszarach* (Dz. U. Woj. Śląsk. poz. 5767);

- 7) uchwałą Nr XXII/345/16 Rady Miasta Mysłówice z dnia 25 maja 2016 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brzęczkowice Wschodnie w Mysłówicach* (Dz. U. Woj. Śląsk. poz. 3079 ze zm.);
- 8) uchwałą Nr XXII/346/16 Rady Miasta Mysłówice z dnia 25 maja 2016 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brzezinka Północna w Mysłówicach* (Dz. U. Woj. Śląsk. poz. 3080 ze zm.);
- 9) uchwałą Nr XXV/404/16 Rady Miasta Mysłówice z dnia 29 września 2016 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Koszowy Północne w Mysłówicach* (Dz. U. Woj. Śląsk. poz. 5024 ze zm.).

Północna część obszaru górniczego „Brzezinka 3” objęta jest ustaleniami mpzp podjętego uchwałą Nr XXII/345/16 Rady Miasta Mysłówice z dnia 25 maja 2016 r. Plan ten w § 5 pkt 1 wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów dotyczących ochrony środowiska, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego. Jak wynika z art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami*, wbrew twierdzeniu Stowarzyszenia „Nasza Ziemia” w uzupełnieniu do odwołania z dnia 23 stycznia 2017 r., wydobywanie złóż kopalin objętych własnością górnictwem stanowi inwestycję celu publicznego. W analizowanym planie nie ustalono zakazów dotyczących eksploatacji kopalni, jak i prowadzenia działalności związanej z ich wydobywaniem. Zakazów takich nie wprowadzają również, obowiązujące po zachodniej stronie powyższego planu, mpzp podjęty uchwałą Nr XII/146/99 Rady Miasta Mysłówice z dnia 30 czerwca 1999 r. (obszar górnictw obejmuje teren oznaczony w planie symbolem PU+Ks – tereny przewidziane na strefę produkcyjno-usługową oraz tereny urządzeń komunikacji samochodowej) oraz mpzp podjęty uchwałą Nr LIV/559/05 Rady Miasta Mysłówice z dnia 24 listopada 2004 r. (obszar górnictw obejmuje całość mpzp).

W centralnej części obszaru górniczego „Brzezinka 3” obowiązuje mpzp podjęty uchwałą Nr XXII/346/16 Rady Miasta Mysłówice z dnia 25 maja 2016 r. Obszar górnictw obejmuje całość planu, przy czym we wschodniej jego części, co wynika z Załącznika nr 1. „Koncepcja zagospodarowania powierzchni »ZG Brzezinka 3«” do uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie spółki Brzezinka Sp. z o.o. SKA dnia 2 marca 2016 r., na terenach oznaczonych w planie symbolem 3.P/U – teren zabudowy produkcyjno-usługowej planuje się lokalizację części Zakładu Górnictw „Brzezinka 3”. Plan ten również wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów dotyczących ochrony środowiska, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego. Jak już wspomniano wyżej, wydobywanie złóż kopalni objętych własnością górnictw stanowi inwestycję celu publicznego. Brak jest zapisów planu, w tym zakazów, które mogłyby być naruszone w związku z przedmiotową inwestycją.

Na południe od powyższego planu obowiązuje mpzp podjęty uchwałą Nr LXV/659/06 Rady Miasta Mysłówice z dnia 30 marca 2006 r. Uchwała ta w odniesieniu do terenów oznaczonych w mpzp symbolami PU (tereny produkcyjno-usługowe), PUB (tereny usługowo-biurowe) oraz KI (tereny towarzyszące komunikacji) wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednocześnie uchwała względem tych terenów dopuszcza wszelkie budynki i urządzenia oraz użytkowanie terenów, których charakter jest

zgodny z funkcją produkcyjno-usługową terenu, w tym wszelkie budynki, obiekty i urządzenia komunalne, inżynieryjne, kubaturowe i liniowe. Definicja legalna dopuszczeń została sformułowana w § 3 pkt 1 uchwały. Zgodnie z tą definicją ilekroć w przepisach jest mowa o dopuszczeniach, należy przez to rozumieć możliwość odstępstw od ustaleń określonych zakazami lub nakazami, uzasadnionymi innymi warunkami szczególnymi. Podobny zakaz zawiera, obowiązujący w południowej części obszaru górniczego „Brzezinka 3”, mpzp podjęty uchwałą Nr LIV/559/05 Rady Miasta Mysłowice z dnia 24 listopada 2004 r. względem wszystkich terenów objętych planem.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu niezgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z uchwałą Nr LXV/659/06 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 marca 2006 r., podniesionego przez Janusza Piekoszewskiego w odwołaniu z dnia 6 grudnia 2016 r. oraz przez Stowarzyszenie „Nasza Ziemia” w uzupełnieniu do odwołania z dnia 23 stycznia 2017 r. (w przypadku Stowarzyszenia zarzut dotyczy również niezgodności z uchwałą Nr LIV/559/05 Rady Miasta Mysłowice z dnia 24 listopada 2004 r.), w opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska niezgodność taka z przywołanej uchwały nie wynika, a zarzut ten nie znajduje poparcia w obowiązujących przepisach prawa. Co prawda analizowane przedsięwzięcie stanowi przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, jednakże jego charakter jest zgodny z funkcją produkcyjno-usługową terenu objętego zakazem. Uchwała nie definiuje pojęcia „warunki szczególne” – w opinii organu odwoławczego konieczność podjęcia eksploatacji kopalni stanowiących własność Skarbu Państwa, będącej z definicji inwestycją celu publicznego, w sposób niebudzący wątpliwości wpisuje się w zaistnienie warunków szczególnych, uzasadniających – zgodnie z uchwałą – odstępstwo od ustalonych w niej zakazów. Produkcyjno-usługowa działalność przewidziana dla analizowanego obszaru realizowana będzie na powierzchni terenu, a eksploatacja kopalni będzie miała miejsce na głębokości większej od 700 m p.p.t. Eksploatacja ta nie będzie oddziaływać na powierzchnię terenu w stopniu, który wpłynie na jego charakter i możliwość prowadzenia działalności produkcyjno-usługowej, nie uniemożliwi realizacji produkcyjno-usługowej funkcji terenu, a tym samym nie zmieni jego przeznaczenia. Ponadto zauważyć należy, że ustanowione w powyższych uchwałach zakazy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie wskazują wprost zakazu eksploatacji kopalni, a ich wykładnia w przedmiocie możliwości prowadzenia w obszarze obowiązywania mpzp takiej działalności nie może być dokonywana w oderwaniu od obowiązujących przepisów prawa powszechnie obowiązującego, w tym w szczególności przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* oraz ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze*. Między innymi do tych dwóch ustaw odnoszą się przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w zakresie złoża kopaliny. Artykuł 72 ust. 1 pkt 2 *ustawy – Prawo ochrony środowiska* nakłada na organy administracji obowiązek uwzględniania w planowaniu przestrzennym obszarów występowania złóż kopaliny oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. Z art. 3 pkt 13 lit a tej ustawy wynika z kolei, że ochrona środowiska polega m.in. na racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,

a art. 125 wprowadza nakaz ochrony złóż kopalin, polegający na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących. Szczegółowe zasady gospodarowania złożem kopaliny regulują przepisy *ustawy – Prawo geologiczne i górnicze*. Zgodnie z art. 22 tej ustawy zezwolenie na wydobywanie kopaliny wydaje organ koncesyjny, tym samym organ uchwałodawczy gminy nie jest uprawniony do decydowania o tym, czy dane złożo może być eksploatowane. Z art. 26 ust. 3 tej ustawy wynika, że ocena racjonalności gospodarowania złożem następuje na etapie postępowania koncesyjnego, a nie na drodze planowania przestrzennego, i znajduje swoje odzwierciedlenie w koncesji zezwalającej na wydobywanie kopalin ze złóż, a nie w mpzp. Potwierdza to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 grudnia 2015 r., sygn. akt: II OSK 2323/15, w którym czytamy, że: *plan miejscowy ma być gwarantem wykonania działalności określonej w koncesji. To koncesja określa sposób racjonalnego wykorzystania złoża. W tym zakresie art. 95 ust. 1 ww. ustawy [ustawy – Prawo geologiczne i górnicze] nie zawiera żadnego wyjątku. Plan miejscowy ma wyłącznie ujawniać istnienie takiego złoża celem jego ochrony. Ochrony tej nie można utożsamiać z możliwością decydowania przez organ uchwałodawczy gminy o sposobie racjonalnego wykorzystania złoża, w tym o sposobie zastosowania techniki wydobycia.*

Mając powyższe na uwadze, nie budzącym wątpliwości jest, że wykładnia zakazów ustanowionych w uchwale Nr LXV/659/06 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 marca 2006 r. oraz w uchwale Nr LIV/559/05 Rady Miasta Mysłowice z dnia 24 listopada 2004 r. nie może prowadzić do stwierdzenia, że ustanawiają one zakaz eksploatacji kopalin, bowiem prowadziłoby to do naruszenia przepisów *ustawy – Prawo ochrony środowiska* oraz *ustawy – Prawo geologiczne i górnicze*. Co więcej, byłaby to wykładnia contra legem – wbrew nakazowi respektowania hierarchii aktów normatywnych, zgodnie z którym przepisy prawne niższego rzędu muszą być interpretowane zgodnie z treścią przepisów hierarchicznie wyższych. Jak wskazuje się w doktrynie, *obowiązek ten wynika z faktu, że normy hierarchicznie wyższe mają wyższą moc prawną. Wyższa moc prawna polega bowiem właśnie na tym, że przepisy niższego rzędu powinny być zgodne z przepisami wyższego rzędu i zgodnie z nimi muszą być interpretowane* (L. Morawski, *Zasady wykładni prawa*, Wydawnictwo Dom Organizatora, Toruń 2010, str. 130).

Południowozachodnia część obszaru górniczego „Brzezinka 3” objęta jest ustaleniami mpzp podjętego uchwałą Nr XXV/404/16 Rady Miasta Mysłowice z dnia 29 września 2016 r. W § 10 pkt 2 lit. g powyższej uchwały wprowadzony jest zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których istnieje lub może być stwierdzony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednakże przepis ten wprowadza wyjątki od tego zakazu, m.in. w odniesieniu do inwestycji celu publicznego z zakresu eksploatacji złóż. Ponadto w analizowanym obszarze górniczym obowiązują mpzp podjęte uchwałą Nr XLVII/890/13 Rady Miasta Mysłowice z dnia 31 października 2013 r. (obszary B i C planu) oraz mpzp podjęte uchwałą Nr LXI/1172/14 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 października 2014 r. (obszar D planu). W żadnym z tych planów nie wprowadzono zakazów dotyczących eksploatacji kopalin, jak i prowadzenia działalności związanej z ich wydobyciem.

Odnosząc się do istniejącej, w opinii Stowarzyszenia „Nasza Ziemia”, niezgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z:

- § 8 pkt 9 uchwały Nr LXV/659/06 Rady Miasta Mysłowice z dnia 30 marca 2006 r., zgodnie z którym lokalizacja obiektów uciążliwych dla wód podziemnych może być realizowana z uwzględnieniem ustaleń zawartych w dokumentacji określającej warunki hydrogeologiczne wykonanej zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt. 2 lit. d *ustawy – Prawo geologiczne i górnicze* i przyjętej bez zastrzeżeń przez Prezydenta Mysłowic, zauważyć należy, że żaden przepis prawa nie nakazuje sporządzenia dokumentacji hydrogeologicznej i jej zatwierdzenia przez właściwe organy wyłącznie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym samym wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed sporządzeniem i zatwierdzeniem dokumentacji hydrogeologicznej nie oznacza, że nie zostanie ona sporządzona i zatwierdzona, a lokalizacja inwestycji, której dotyczy decyzja, będzie realizowana niezgodnie z ustaleniami zawartymi w dokumentacji hydrologicznej lub bez zatwierdzenia jej przez właściwe organy, przez co będzie naruszać § 8 pkt 9 analizowanej uchwały;
- § 6 ust. 3 pkt 1 lit. a i lit. b uchwały Nr LIV/559/05 Rady Miasta Mysłowice z dnia 24 listopada 2004 r., zgodnie z którym dla wszystkich terenów objętych planem obowiązuje zakaz składowania, magazynowania i unieszkodliwiania odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, oraz stosowania odpadów i skały płonnej do rekultywacji terenów, a także składowania, magazynowania i przetwarzania kopalin podstawowych i pospolitych oraz wyrobów chemicznych, zauważyć należy, że w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia nie planuje się prowadzenia powyższej działalności w miejscu obowiązywania tego mpzp;
- uchwałą Nr XVII/198/2003 Rady Miasta Mysłowice z dnia 14 listopada 2003 r. *w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Mysłowic*, zauważyć należy, że przywołane przez Stowarzyszenie obszary nr 16 i nr 21 znajdują się poza miejscem lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, natomiast ustalenia mpzp dla obszaru nr 17 straciły moc w związku z mpzp podjętym uchwałą Nr XXII/345/16 Rady Miasta Mysłowice z dnia 25 maja 2016 r., co wynika wprost z przepisu art. 34 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*;
- § 4 ust. 4 pkt 2 uchwały Nr XLVII/890/13 Rady Miasta Mysłowice z dnia 31 października 2013 r., zgodnie z którym realizacja inwestycji nie może zmieniać lokalnych stosunków wodnych, w szczególności zaburzać spływu wód rowami melioracyjnymi, stwierdzić należy, co wynika z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zmiany lokalnych stosunków wodnych.

W toku postępowania Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (wraz z uzupełnieniami). Raport spełnia wymogi wskazane w art. 66 *ustawy oos* w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny

oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

I. Oddziaływanie przedsięwzięcia na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód oraz wyznaczone dla nich cele środowiskowe.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr 112 (PLGW2000112), dalej JCWPd 112, oraz nr 146 (PLGW2000146), dalej JCWPd 146. Jak wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. poz. 1911) JCWPd 112 charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym. Celami środowiskowymi dla tej części wód są: utrzymanie dobrego stanu chemicznego i utrzymanie dobrego stanu ilościowego. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona. JCWPd 146 charakteryzuje się słabym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym. Celami środowiskowymi dla tej części wód są: utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ochrona stanu ilościowego przed dalszym pogorszeniem (cel mniej rygorystyczny – brak możliwości technicznych). Termin osiągnięcia dobrego stanu: 2021 r. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona. Obie JCWPd zostały wyznaczone jako jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzebę zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia. W związku z tym w *Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* wyznaczono im dodatkowy cel, tj. utrzymanie stałych wartości wskaźników fizykochemicznych wód przeznaczonych do spożycia, aby zapobiec konieczności modyfikacji procesów uzdatniania wód lub wprowadzeniu uzdatniania wód podziemnych na ujęciach wód podziemnych.

Ponadto w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia znajdują się trzy jednolite części wód powierzchniowych, dalej JCWP, tj. „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia” (PLRW200010212999), „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy” (PLRW2000821279) oraz „Rów Kosztowski” (PLRW2000421294). Jak wynika z *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia” to naturalna część wód, typ 10, o złym stanie. Celami środowiskowymi dla tej części wód są: osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Termin osiągnięcia dobrego stanu: 2027 r. (przedłużenie terminu osiągnięcia celu – brak możliwości technicznych). Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona. JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy” to silnie zmieniona część wód, typ 8, o złym stanie. Celami środowiskowymi dla tej części wód są: osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Termin osiągnięcia dobrego stanu: 2027 r. (przedłużenie terminu osiągnięcia celu – brak możliwości technicznych). Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona. JCWP „Rów Kosztowski” to naturalna część wód, typ 4, o dobrym stanie. Celami środowiskowymi dla tej części wód są: osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Termin osiągnięcia dobrego stanu: 2015 r. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 *ustawy o oś*, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych

zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – *Prawo wodne*.

RDOŚ w Katowicach w toku prowadzonego postępowania przeprowadził postępowanie wyjaśniające m.in. w zakresie wpływu przedsięwzięcia na powyższe jednolite części wód, w tym na możliwość nieosiągnięcia wyznaczonych dla nich celów środowiskowych. Z analiz przedstawionych w szczególności w raporcie oraz załączniku do pisma spółki Brzezinka Sp. z o.o. SKA z dnia 11 maja 2016 r.) wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie stworzy zagrożenia dla celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd 112 oraz JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy” i JCWP „Rów Kosztowski”, natomiast może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd 146 oraz JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia”.

Na etapie budowy (drażenia wyrobisk udostępniających) dopływ wód podziemnych do upadowych wyniesie około 4,2 m³/min, natomiast na etapie funkcjonowania (prowadzenia robót przygotowawczych w pokładzie oraz eksploatacji) ilość ta powiększy się o wody dopływające do eksploatowanych wyrobisk górniczych i wyniesie łącznie około 6,3 m³/min (pismo spółki „Brzezinka” Sp. z o.o. SKA z dnia 27 czerwca 2017 r.). Wody te będą odpompowywane z wyrobisk, a następnie wykorzystywane do procesów technologicznych w zakładzie górniczym (m.in. chłodzenie, zraszanie, wykorzystanie do przygotowania podsadzki hydraulicznej). Niewykorzystana część tych wód zostanie odprowadzona, jako ścieki przemysłowe, do wód powierzchniowych, tj. do rzeki Przemszy (za pośrednictwem cieku Przyrwa).

Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania w JCWPd 146 wynoszą 41 689 m³/d i wykorzystywane są w 103,7 %. Dopływ wód podziemnych do wyrobisk będzie stanowił około 22 % tych zasobów, co zwiększy ich wykorzystanie do ponad 125 % – tym samym nastąpi dalsze pogorszenie stanu ilościowego JCWPd 146. Z kolei przewidywane w związku z eksploatacją węgla deformacje górotworu mogą skutkować zachwianiem równowagi hydrodynamicznej warstw wodonośnych, co w efekcie może prowadzić do zmian (obniżenia) położenia zwierciadła wody. Obszar oddziaływania wynikający z planowanej eksploatacji obejmie stosunkowo duży fragment analizowanej jednolitej części wód (rys. 7 na str. 40 powyższego załącznika), przez co możliwość pogorszenia jej stanu chemicznego jest prawdopodobna. Mając powyższe na uwadze, należy przyjąć, że przedmiotowe przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych w *Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* dla JCWPd 146.

W przypadku JCWPd 112 jej stan ilościowy charakteryzuje się zasobami wód dostępnymi do zagospodarowania w ilości 168 311 m³/d, a wykorzystywane są one w 53,3 %. Dopływ wód podziemnych do wyrobisk będzie stanowił około 5,4 % dostępnych zasobów. Z tego też względu odprowadzenie z wyrobisk tych wód nie spowoduje przekroczenia zasobów wód JCWPd 112, a tym samym nie pogorszy jej stanu ilościowego. Z uwagi na niewielki obszar tej jednolitej części wód, który będzie objęty oddziaływaniem (tamże), nie przewiduje się wystąpienia wpływu przedsięwzięcia na jej stan chemiczny. Z tego też względu należy przyjąć, że analizowane

przedsięwzięcie nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych w *Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* dla JCWPd 112.

Realizacja i funkcjonowanie przedmiotowego przedsięwzięcia będzie skutkowało negatywnym oddziaływaniem na elementy jakości wód JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia”. Podczas budowy przedsięwzięcia planuje się wykonanie szeregu prac na cieku Przyrwa, za którego pośrednictwem będą wprowadzane ścieki do rzeki Przemszy, a które będą ingerowały w elementy hydromorfologiczne cieku. Prace te będą wiązały się ze zmianą przekroju poprzecznego i odmuleniem koryta cieku, ubezpieczeniem brzegów i dna oraz likwidacją nadbrzeżnej i wodnej roślinności. W wyniku tych działań zmianie ulegnie szerokość, głębokość oraz dynamika przepływu cieku Przyrwa. Powyższe działania wpłyną bezpośrednio na warunki siedliskowe dla fitobentosu, makrofitów, makrobezkręgowców oraz ichtiofauny, co w konsekwencji będzie przejawiać się negatywnym wpływem na ich skład i liczebność. Do oddziaływań związanych z przedmiotową inwestycją, które mogą znacząco negatywnie wpłynąć na stan analizowanej JCWP w zakresie elementów fizykochemicznych, należy zaliczyć wprowadzanie ścieków do wód, w szczególności ścieków w postaci wód pochodzących z odwadniania zakładu górniczego zawierających znaczące ładunki siarczanów i chlorków. Jak wynika z charakterystyki przedsięwzięcia, powstające na etapie budowy i funkcjonowania przedsięwzięcia ścieki będą odprowadzane jedynie do rzeki Przemszy (za pośrednictwem cieku Przyrwa) w odcinku objętym JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia”. Wprowadzanie ścieków będzie prowadziło do wzrostu stężenia w szczególności chlorków i siarczanów w wodach powyższej JCWP. Wzrost zasolenia może z kolei wpływać negatywnie na organizmy żywe, w szczególności poprzez upośledzenie ich procesów fizjologicznych oraz spowolnienie wzrostu (Tabela 10 „Wynikowe zestawienie czynników oddziaływania przedsięwzięcia na elementy jakości wód, wraz z określeniem ich wpływu” na str. załącznika do pisma z dnia 11 maja 2016 r.).

JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy” oraz JCWP „Rów Kosztowski” nie będą objęte znaczącym negatywnym oddziaływaniem przedsięwzięcia. Nie będą one odbiornikami ścieków pochodzących z inwestycji, jak i nie planuje się żadnych prac w obrębie koryt tych cieków. Pośrednie oddziaływanie może wynikać z przewidywanych, w związku z eksploatacją złoża węgla, osiadań terenu. Jednakże ze względu na to, że oddziaływaniem tym będą objęte nieznaczące fragmenty tych cieków, jak i małą skalę osiadań (kategorie osiadań 0 i I), ich wpływ na cele środowiskowe wyznaczone dla tych JCWP będzie pomijalny. W zasięgu terenu górniczego „Brzezinka 3” znajdzie się niewielki fragment JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy”. Będzie on znajdował się w północnej części terenu górniczego, w zasięgu osiadań nie przekraczających 20 mm (Załącznik nr 13. „Prognozowane wpływy projektowanej eksploatacji pokładu 510 i granice terenu górniczego, wariant 3” do raportu). JCWP „Rów Kosztowski” przebiega w południowej części terenu górniczego, w zasięgu osiadań będzie znajdował się jego odcinek o długości około 1500 m, przy całkowitej długości cieku około 6245 m. Osiedlenia te jednakże nie przekroczą wielkości 180 mm (tamże).

Z racji tego, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd 146 oraz JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia”, z uwagi na treść art. 81 ust. 3 *ustawy oos*, należy odnieść się w tym miejscu do przesłanek wskazanych w art. 38j *ustawy – Prawo wodne*. Przepis ten implementuje postanowienia wynikające z art. 4(7) dyrektywy 2000/60/WE parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. *ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej*, dalej *Ramowa dyrektywa wodna*, i dopuszcza możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych przez jednolite części wód w związku z realizacją inwestycji pod warunkiem łącznego spełnienia przesłanek:

- podejmowane są wszelkie działania, aby łagodzić skutki negatywnych oddziaływań na stan jednolitych części wód;
- przyczyny zmian i działań są szczegółowo przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;
- przyczyny zmian i działań są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a pozytywne efekty dla środowiska i społeczeństwa związane z ochroną zdrowia, utrzymaniem bezpieczeństwa oraz zrównoważonym rozwojem przeważają nad korzyściami utraconymi w następstwie tych zmian i działań;
- zakładane korzyści wynikające ze zmian i działań nie mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu innych działań, korzystniejszych z punktu widzenia interesów środowiska, ze względu na negatywne uwarunkowania wykonalności technicznej lub nieproporcjonalnie wysokie koszty w stosunku do spodziewanych korzyści.

Podziemna eksploatacja węgla kamiennego złoża „Brzezinka 3” została wymieniona w Załączniku nr 4 do *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* wśród inwestycji, które mogą przyczynić się do nieosiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych w tym planie, tym samym została objęta derogacją wynikającą z art. 4(7) *Ramowej dyrektywy wodnej*. Derogacja ta uwzględnia wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na wszystkie wyżej analizowane jednolite części wód, w tym JCWPd 146 oraz JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia”. W planie odniesiono się i uzasadniono wypełnienie przesłanek, o których mowa w art. 38j *ustawy – Prawo wodne*. Z tego też względu nie sposób zgodzić się z zarzutem Stowarzyszenia „Nasza Ziemia” podniesionym w odwołaniu z dnia 7 grudnia 2016 r., że w analizowanej sprawie nie występują przesłanki uzasadniające zastosowanie derogacji, o której mowa w art 4(7) *Ramowej dyrektywy wodnej*, a tym samym z naruszeniem art. 81 ust. 3 *ustawy oos*.

Nie sposób zgodzić się ze stwierdzeniem Małgorzaty Manowskiej, zawartym w odwołaniu z dnia 29 listopada 2016 r., że z fragmentu zaskarżonej decyzji: *Zastosowanie izolacji wodnej upadowych od stwierdzonych poziomów wodonośnych – poza okresem ich drażenia – nie naruszy ich własności, rozpręstrzenia, zasobów wodnych. Po wydrażeniu upadowych i ustabilizowaniu się warunków wodnych w górotworze, nie powinny wystąpić leje depresji ani też poziom czterpania wody z istniejących ujęć wody nie powinien ulec obniżeniu* (str. 58) wynika, że drażenie upadowych będzie znacząco negatywnie oddziaływać na wody podziemne. Fragment powyższy został wyrwany z kontekstu całościowej analizy wpływu przedsięwzięcia na środowisko wodne, zarówno na etapie jego budowy (drażenie

upadowych), jak i funkcjonowania, a odnosi się do etapu funkcjonowania przedsięwzięcia. Zacytowany fragment decyzji jest poprzedzony analizą odnoszącą się do etapu budowy, czyli drażenia upadowych, z której takie wnioski nie wypływają, a która to analiza została przez skarżącą pominięta. Oczywistym jest, że każda ingerencja w środowisko wiąże się z jakimś oddziaływaniem, ale nie zawsze będzie to oddziaływanie znacząco negatywne i istotne z punktu widzenia środowiska oraz jego poszczególnych elementów. W analizach wpływu przedsięwzięcia na wody podziemne, przedstawionych w raporcie, uwzględniono występowanie silnie zawodnionych warstw piaskowców (str. 35 i str. 40). Jak wynika ze str. 41 raportu, podczas drażenia upadowych będzie stosowana technologia likwidacji zagrożenia wodnego, polegająca na stosowaniu hydroizolacji od zawodnionego górotworu w postaci środków izolacyjnych wtłaczanych z wyrobiska wyprzedzająco przed czoło drażonego przodka. Ponadto, w związku z występowaniem silnie zawodnionych warstw, wnioskodawca zaplanował działania minimalizujące wpływ drażenia upadowych na środowisko, poprzez wykonanie na długości około 300 m przez zawodniony odcinek czwartorzędu i karbonu szczelnej obudowy tubingowej. Obudowa ta będzie wykonana z betonu z domieszką uszczelniających ulepszczy i dodatków, a także ze specjalnych uszczelnień gumowych umieszczanych pomiędzy betonowymi segmentami. Powyższe rozwiązanie będzie stosowane do momentu przejścia upadowych przez warstwy czwartorzędowe i zagłębienia się na bezpieczną głębokość w warstwy karbonu (str. 40 uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r.). Do powyższego odniósł się RDOŚ w Krakowie, stwierdzając w punktach I.2.j i I.2.k decyzji z dnia 9 listopada 2016 r. konieczność podjęcia takich działań.

Nie znajduje potwierdzenia w raporcie stwierdzenie Małgorzaty Manowskiej, jakoby raport przyznawał, że drgania terenu związane z ruchem ciężkich pojazdów transportujących materiał z drażenia upadowych mogą spowodować przerwanie warstwy wodonośnej na poziomie 240 m p.p.t. w obrębie trójkąta wyznaczonego uskokami A, B oraz Wielkim Uskokiem Książęcym (odwołanie Małgorzaty Manowskiej z dnia 29 listopada 2016 r.). W żadnym miejscu raportu takie stwierdzenie nie pada, nie wynika to również z analiz przedstawionych w raporcie. Co więcej, lokalizacja planowanego Zakładu Górniczego „Brzezinka 3” została przedstawiona przez skarżącą w sposób nieprecyzyjny (załącznik graficzny do powyższego odwołania). Jak zostało to wskazane w raporcie, powierzchnia zakładu górniczego wyniesie około 11,5 ha (uzupełnienie do raportu przesłane przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r.) i będzie on zlokalizowany, co wynika z Załącznika 1. „Plan zagospodarowania planowanego Zakładu Górniczego »Brzezinka 3«” do powyższego uzupełnienia, na większym obszarze, niż zaznaczony przez skarżącą. Na załączniku powyższym został przedstawiony również przebieg upadowych. Wynika z niego, że wejścia do upadowych będą zlokalizowane w północnej części zakładu, w okolicach styku uskoków A i B, a w granicach analizowanego trójkąta będą przebiegać wyłącznie ich początkowe odcinki. Dodatkowo inwestor w piśmie z dnia 11 stycznia 2017 r. wskazuje, że przebieg upadowych zostanie zaprojektowany tak, aby w obszarze ograniczonym powyższymi uskokami nie osiągnęły one warstwy wodonośnej na poziomie 240 m p.p.t. Mając powyższe na uwadze, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w pkt. 2 niniejszej decyzji orzekł taki sposób

przewodzenia upadowych. Eksploatacja pokładu 510 będzie prowadzona na głębokości od około 750 do 1050 m p.p.t., tym samym od analizowanego poziomu wodonośnego będzie oddzielona co najmniej 500 m warstwą nadkładu. Ponadto powstające w związku z eksploatacją deformacje terenu nie przekroczą I kategorii terenów górniczych, przy czym przewidywane obniżenia w obszarze trójkąta nie przekroczą wielkości 440 mm (Załącznik 13 do raportu). Z tego też względu nie przewiduje się, aby analizowana warstwa wodonośna została przerwana w związku z planowanym przedsięwzięciem.

Przeznaczony do eksploatacji pokład 510 znajduje się w warstwach siodłowych litostratygraficznie zaliczanych do Górnośląskiej Serii Piaskowcowej – GSP górnego karbonu (karbonu produktywnego). Nadkład pokładu stanowią nadległe utwory górnego karbonu, tj.: warstwy rudzkie (GSP), warstwy załęskie i orzeskie (Seria Mułowcowa – SM) i warstwy łaziskie (Krakowska Seria Piaskowcowa – KSP), oraz osady czwartorzędowe. W analizowanym obszarze można wydzielić dwa zasadnicze piętra wodonośne związane z wodoprzepuszczalnymi utworami poszczególnych serii stratygraficznych czwartorzędu i górnego karbonu. Poziomy wodonośny czwartorzędu i serii górnego karbonu powyżej warstw siodłowych związane są z nadkładem złoża. Poziom wodonośny mający zasadniczy wpływ na zawodnienie kopalni związany jest z warstwami rudzkimi i siodłowymi, zalegającymi w stropie pokładu 510. W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego występują najczęściej dwa poziomy wodonośne. Górny czwartorzędowy poziom wodonośny (I poziom wodonośny) oddzielony jest od zalegającego poniżej II poziomu wodonośnego warstwą nieprzepuszczalnych ilów i glin o miąższości 3,0 – 8,5 m. W obrębie I poziomu wodonośnego znajduje się użytkowy poziom wód podziemnych. II poziom wodonośny na przeważającej powierzchni obszaru tworzy z poziomami piętra górnego karbonu wspólny, czwartorzędowo-karboński poziom wodonośny. W obrębie piętra wodonośnego górnego karbonu można wyróżnić poziomy wodonośne związane z KSP, SM i GSP. Z badań laboratoryjnych przeprowadzonych w obrębie warstw wodonośnych SM (Tabela 2.3 „Wyniki hydrogeologicznych badań laboratoryjnych skał w obrębie warstw wodonośnych Serii Mułowcowej GZW [otwór N-M2] na str. 112 raportu) wynika, że warstwy załęskie i orzeskie charakteryzują się małą zasobnością w wodę, a większość skał profilu to warstwy izolacyjne pomiędzy warstwami łaziskimi (KSP) a poziomem wodonośnym GSP (warstwy rudzkie i siodłowe). Mając powyższe na uwadze, jak również planowaną do zastosowania technologię eksploatacji kopalni oraz planowane działania minimalizujące, nie przewiduje się, aby prowadzone podczas wydobywania węgla odwadnianie kopalni wpłynęło znacząco negatywnie na użytkowe czwartorzędowe poziomy wodonośne.

W obszarze górniczym „Brzezinka 3” nie znajdują się główne zbiorniki wód podziemnych. Najbliższy zbiornik, tj. GZWP 452 „Chrzanów” położony jest w odległości około 500 m od południowej granicy obszaru górniczego. Powierzchnia zbiornika wynosi 273 km², a jego zasoby dyspozycyjne 82 469 m³/d. Wydobywanie węgla ze złoża „Brzezinka 3” nie wpłynie na ilość i jakość tych zasobów.

Odnosząc się w tym miejscu do uchylonego warunku I.2.kk decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r. o treści: *Należy przestrzegać przepisów Ustawy o ochronie zabytków i opiece*

nad zabytkami oraz zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących dla przedmiotowego terenu, zauważyć należy, że przestrzeganie przepisów określonych w ustawach oraz aktach prawa miejscowego nie jest uzależnione od stwierdzenia tego w decyzji administracyjnej. Obowiązek przestrzegania przepisów powszechnie obowiązujących wynika z mocy *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* oraz poszczególnych aktów prawnych. Określenie takiego warunku przez organ pierwszej instancji było nieuprawnione, istniała natomiast konieczność określenia dodatkowych działań minimalizujących wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, o których mowa wyżej. Z tego też względu Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał reformacji analizowanej części decyzji.

II. Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000, chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz krajobraz.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie znajduje się na obszarach objętych ochroną na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.), w tym na obszarach objętych ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Najbliższymi obszarami Natura 2000 są obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Łąki w Jaworznie” PLH240042 – położony w odległości około 10 km w kierunku wschodnim oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Torfowisko Sosnowiec-Bory” PLH240038 – położony w odległości około 10 km w kierunku północnowschodnim. Biorąc pod uwagę rodzaj i skalę oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, znaczną odległość przedsięwzięcia od powyższych obszarów chronionych, brak powiązania obszaru inwestycji z obszarami Natura 2000, jak i brak wpływu przedsięwzięcia na elementy przyrodnicze związane z omawianymi obszarami, nie stwierdza się, aby inwestycja mogła negatywnie oddziaływać na te obszary. W szczególności przedsięwzięcie nie pogorszy stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000, nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały one wyznaczone, ani nie pogorszy integralności obszarów Natura 2000 oraz ich powiązania z innymi obszarami.

RDOŚ w Katowicach dokonał oceny wpływu przedsięwzięcia na chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz ich siedliska, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji z dnia 9 listopada 2016 r. Organ odwoławczy przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające w tym zakresie, uzupełniając część informacji dotyczących opisu środowiska przyrodniczego oraz wpływu przedsięwzięcia na elementy przyrodnicze. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, w tym pisma spółki Brzezinka Sp. z o.o. SKA z dnia 27 czerwca 2017 r., wskazuje, że eksploatacja złoża węgla kamiennego „Brzezinka 3” może spowodować zanik dziesięciu osobników kruszczyka szerokolistnego (*Epipactis helleborine*) znajdujących się w siedlisku: Las liściasty wilgotny – buczyna na północ od ul. Długiej (poz. 68 w Tabeli „Wpływ przewidywanych oddziaływań na wyznaczone stanowiska inwentaryzacyjne” w powyższym piśmie) oraz dziesięciu osobników mieczyka dachówkowatego (*Gladiolus imbricatus*) znajdujących się w siedlisku: Las na południu od ul. Długiej (poz. 103 w powyższej tabeli). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. poz. 1409) kruszczyk szerokolistny objęty jest ochroną częściową, a mieczyk

dachówkowaty ochroną ścisłą z wymogiem ochrony czynnej. Mieczyk dachówkowaty w Polskiej Czerwonej Liście Roślin został zaliczony do kategorii NT – bliski zagrożenia. W związku z powyższym, w pkt. 1 niniejszej decyzji, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska orzekł konieczność podjęcia działań zapobiegających negatywnemu wpływowi przedsięwzięcia na wskazane stanowiska roślin gatunków objętych ochroną, poprzez przeprowadzenie ich metaplantacji, w uzgodnieniu z RDOŚ w Katowicach i przy udziale fitosocjologa. Poza powyższym wpływem analizowane przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz ich siedliska. Jak wskazano wyżej (analiza wpływu przedsięwzięcia na wody podziemne), prowadzenie odwodnień górotworu, zarówno na etapie budowy przedsięwzięcia, jak i jego funkcjonowania, pozostanie bez istotnego wpływu na użytkowe czwartorzędowe poziomy wodonośne, tym samym nie przewiduje się wystąpienia obniżenia poziomu wód gruntowych i przesuszenia gleby, które wpływałyby znacząco negatywnie na środowisko przyrodnicze. W związku z przewidywanymi obniżeniami terenu – ze względu na ich niewielką skalę – nie będą tworzyły się nowe zbiorniki wodne oraz bezodpływowe zalewiska, ani nie dojdzie do zmiany kierunku spływu wód powierzchniowych i podziemnych. Lokalnie może dochodzić do podwyższenia poziomu wód gruntowych, a w efekcie do przekształcania niektórych siedlisk. Dotyczy to siedlisk wskazanych w analizowanej tabeli w pozycjach: 21 – łąka sucha przy ul. Kardynała Hlonda w Mysłowicach (możliwe przekształcenie w łąkę świeżą), 58 – łąka między obwodnicą GOP a ul. Nowochrzanowską w Mysłowicach (możliwe przekształcenie w łąkę świeżą), 60 – łąka przy ul. Piaskowej w Mysłowicach (możliwe przekształcenie w łąkę świeżą), 62 – łąka wzdłuż autostrady A4 (możliwe przekształcenie w łąkę świeżą), 67 – łąka świeża, wilgotna na polanie w lesie liściastym przy ul. Długiej w Mysłowicach (możliwe podtopienie i przekształcenie w tereny podmokłe), 88 – las liściasty przy ul. Brzezińskiej w Mysłowicach (możliwość wystąpienia lokalnych podtopień), 102 – las mieszany przy ul. Długiej w okolicach obwodnicy GOP w Mysłowicach (możliwość podtopienia), 105 – las mieszany znajdujący się nieopodal rzeki Przemszy (możliwość podtopienia). W siedliskach tych nie zinwentaryzowano gatunków chronionych, z tego też względu powyższe oddziaływanie należy uznać za nieznaczące dla przyrodniczych elementów środowiska.

Odnosząc się w tym miejscu do uchylonego warunku I.2.x decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r. o treści: *Usunięcia drzew i krzewów kolidujących z projektowaną inwestycją należy dokonać poza okresem lęgowym ptaków tj. poza okresem od 1 marca do 1 października*, zauważyć należy, że – co wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego – w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia nie przewiduje się przeprowadzenia wycinki drzew i krzewów. Określenie takiego warunku przez organ pierwszej instancji było zatem niecelowe, istniała natomiast konieczność określenia dodatkowych działań minimalizujących wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na chronione gatunki roślin, o których mowa wyżej. Z tego też względu Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał reformacji analizowanej części decyzji. Pozostałe warunki mające na celu ochronę przyrody, m.in. określone w punktach I.2.y oraz I.2.z zaskarżonej decyzji, należy uznać za prawidłowe i uzasadnione.

Inwestycja będzie realizowana na terenie miejscowości Mysłówce, w obszarze przekształconym antropogenicznie, w tym w wyniku płytkiej eksploatacji kopalni. W zasięgu oddziaływania znajdują się ponadto nieznaczne części miejscowości Sosnowiec i Jaworzno. Morfologicznie powierzchnia terenu jest słabo urozmaicona, niemal płaska; różnica wzniesień waha się od około 239 m n.p.m. w dolinie Przemszy do 260 m n.p.m. w części zachodniej, przeważają tereny o niewielkich nachyleniach – do 5 % (str. 94 raportu). Pod względem krajobrazowym obszar objęty oddziaływaniem jest niejednorodny. Grunty komunalne i zabudowa przemysłowa zajmują łącznie około 292 ha, przy czym obszar złoża „Brzezinka 3” obejmuje około 727 ha (str. 102 raportu). Większą część terenów zurbanizowanych zajmuje budownictwo mieszkaniowe. Występują na nich zarówno wysokie bloki mieszkaniowe (osiedle Powstańców Śląskich), jak i niezbyt intensywna zabudowa jednorodzinna ze znacznym udziałem terenów otwartych (zachodnia część dzielnicy Brzęczkowice). Na granicach północnozachodnich (dzielnica Słupna), wschodnich (dzielnica Brzęczkowice w dolinie rzeki Przemszy) i południowych (dzielnica Kosztowy) analizowanego obszaru występują lasy, pozostałe tereny pokryte są łąkami oraz polami uprawnymi. Znaczną część terenu zajmują obiekty liniowe, prowadzone zarówno w wykopach, jak i na nasypach, w postaci drogowych ciągów komunikacyjnych wraz z węzłami drogowymi (m.in. autostrada A4 i droga ekspresowa S1) oraz linii kolejowych (m.in. nr 138 Katowice-Oświęcim, nr 134 Jaworzno-Szczakowa – Mysłówce oraz linie kolei piaskowych). Wśród obiektów antropogenicznych występują również obiekty, takie jak: powierzchnie magazynowe firm Panattoni Park Mysłówce i Medicare, obiekty spedycyjno-transportowe firmy Transgór S.A., wyrobiska poeksploatacyjne, kamieniołomy, piaskownie, gliniarki, zwałowiska odpadów poprzemysłowych, warpie, składowiska odpadów oraz tereny rekultywacji technicznej dawnych wyrobisk.

Grunty leśne zajmują około 204 ha, a grunty rolne około 231 ha (str. 102 raportu). Kompleksy leśne są mocno rozdrobnione i odizolowane. Wśród nich największe znaczenie mają Lasy Mysłowickie (północnozachodnia część analizowanego obszaru), składające się głównie z lasów liściastych i mieszanych oraz zbiorowisk borów mieszanych, oraz Lasy Ławecko-Dzieńkowickie (południowa część obszaru), składające się głównie z lasów mieszanych wilgotnych oraz borów mieszanych wilgotnych i bagiennych. Wśród użytków rolnych występują głównie pola uprawne, pastwiska i kompleksy łąk. Pastwiska i łąki zlokalizowane są przede wszystkim w środkowej części obszaru, na terenie Lasów Ławecko-Dzieńkowickich oraz w dolinie rzeki Przemszy. Najcenniejszymi pod względem przyrodniczym są łąki wilgotne i bagienne znajdujące się w dolinach cieków wodnych (rzeka Przemsza i Rów Kosztowski) oraz w sąsiedztwie zbiorników wodnych, natomiast pod względem gospodarczym łąki świeże. Występujące w analizowanym obszarze większe zbiorniki wodne mają głównie charakter antropogeniczny. Ponadto w terenie tym występują małe, naturalne oczka wodne.

Realizacja przedmiotowej inwestycji nie wpłynie znacząco na krajobraz obszaru objętego oddziaływaniem, a tym samym nie pogorszy jego walorów krajobrazowych. Zarówno elementy przyrodnicze, jak i antropogeniczne wyróżniające analizowany teren nie ulegną istotnym zmianom. Przewidywane obniżenia – maksymalnie do 480 mm oraz nachylenia – maksymalnie

do 0,9 mm/m (str. 251 raportu oraz Tabela 6.6 „Maksymalne prognozowane wartości wskaźników deformacji powierzchni i...” na str. 252) nie wpłyną na morfologię terenu, w stopniu który zmieniałby jej płaski i słabo urozmaicony charakter. Nie przewiduje się wystąpienia zapadlisk lub innych deformacji nieciągłych, które wyłączyłyby znaczne obszary spod możliwości ich dalszego gospodarczego wykorzystania, ani mogących prowadzić do degradacji elementów przyrodniczych na znacznych obszarach. Odpompowywanie wód dopływających do górotworu, zarówno na etapie drażenia upadowych i wyrobisk udostępniających, jak i podczas prowadzenia eksploatacji złoża, a także przewidywane nieznaczne deformacje terenu nie spowodują zmian stosunków wodnych, które w znaczący sposób wpłynęłyby na zmiany charakterystycznych dla miejscowego krajobrazu siedlisk przyrodniczych. Lokalnie może dochodzić do podwyższenia poziomu wód gruntowych, a w efekcie do przekształcania siedlisk kserotermicznych w siedliska wilgotne. Nie wpłynie to negatywnie na walory krajobrazowe analizowanego terenu.

W ramach przedsięwzięcia planuje się również budowę Zakładu Górniczego „Brzezinka 3”, co będzie wiązało się z wykonaniem obiektów budowlanych, w tym budynków kubaturowych oraz wolno stojących instalacji i urządzeń technicznych. Zakład górniczy zostanie zlokalizowany w Mysłowicach pomiędzy ul. Cmentarną i ul. Piaskową (część południowa zakładu) oraz ul. Piaskową i autostradą A4 (część północna); obejmie on powierzchnię około 11,5 ha (uzupełnienie do raportu przesłane przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r.). Teren, na którym planowana jest budowa zakładu górniczego, jest terenem przekształconym antropogenicznie, wykorzystywanym wcześniej do celów produkcyjno-usługowych, m.in. przez Zakład Przeróbki Węgla „Brzezinka” (Haldex S.A.).

Podsumowując, ze względu na to, że zmiany w krajobrazie będą niewielkie, a tym samym nie spowodują zmiany jego charakteru, jak i nie pogorszą walorów krajobrazowych oraz fakt, że będą zachodzić w obszarze już przekształconym w wyniku działalności człowieka, oddziaływanie przedsięwzięcia na krajobraz będzie nieznaczące.

III. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby i wody gruntowe, w związku z deformacjami terenu oraz powstawaniem odpadów.

Planowana w ramach analizowanej inwestycji eksploatacja kopalni będzie przyczyną powstawania na powierzchni terenu deformacji (osiadania i odkształcenia terenu). Na potrzeby raportu przeprowadzono prognozę oddziaływania przedsięwzięcia w tym zakresie. Na mapie przedstawionej na Załączniku nr 13. „Prognozowane wpływy projektowanej eksploatacji pokładu 510 i granice terenu górniczego, wariant 3” do raportu przedstawiono m.in. izolinie obniżeń oraz granice obszarów o poszczególnych kategoriach terenu górniczego. Wynika z niej, że osiadania terenu będą miały miejsce w całym obszarze górniczym „Brzezinka 3”, przy czym będą to osiadania kategorii 0 i I terenu górniczego. Osiadania terenu będą kształtowały się w postaci niecek obniżeniowych dochodzących do 480 mm głębokości, natomiast nachylenia terenu nie przekroczą 0,9 mm/m.

Jak wynika z przeprowadzonych obliczeń i analiz, przedstawionych w raporcie, osiadania kategorii 0 wystąpią na powierzchni 6,03 km², co stanowi 49,1 % terenu górniczego, a osiadania kategorii I wystąpią na obszarze 6,26 km² – 50,9 % terenu górniczego. Poza oddziaływaniem,

tj. w obszarze osiadań kategorii 0, będą znajdować się m.in.: węzeł Brzęczkowice oraz odcinek autostrady A4 położony na zachód od węzła, tereny produkcyjno-usługowo-biurowe położone w okolicach węzła drogowego S1 i DW934 oraz zabudowa mieszkaniowa dzielnicy Kosztowy (os. Zawadzkiego, zabudowa przy ul. Niepodległości, ul. J. Kokota, ul. H. i J. Fików oraz ul. A. Dzióbka). Przewidywane obniżenia i odkształcenia terenu kategorii I mogą oddziaływać negatywnie na obiekty budowlane znajdujące się na powierzchni terenu górniczego, w tym budynki mieszkalne i obiekty infrastruktury technicznej.

W raporcie i w uzupełnieniach do raportu, w analizach oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na powierzchnię ziemi, odniesiono się do możliwości kumulowania oddziaływań z oddziaływaniami występującymi w obrębie terenów górniczych „Mysłowice” i „Wesoła II” (Katowicki Holding Węglowy S.A. – Kopalnia Węgla Kamiennego „Mysłowice-Wesoła”) oraz „Brzezinka 1” (Tauron Wydobycie S.A. – Zakład Górniczy „Sobieski”). Oddziaływania te zostały szczegółowo opisane w rozdziale 6.1.3 „Wpływ projektowanej eksploatacji na powierzchnię terenu” oraz rozdziale 8.3 „Oddziaływanie skumulowane” w uzupełnieniu do raportu przesłanym przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r., natomiast w formie graficznej, za pomocą izolinii obniżeń, przedstawiono je w Załączniku nr 10 „Prognozowane, sumaryczne obniżenia spowodowane projektowaną eksploatacją w złożu Brzezinka 3 oraz w jego sąsiedztwie” do powyższego uzupełnienia. Również oddziaływania skumulowane uwzględniono w ocenie wpływu przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, m.in. w Tabeli 23 „Wpływ przewidywanych oddziaływań na wyznaczone stanowiska inwentaryzacyjne” na str. 79 uzupełnienia. Prognozowane osiadanie wskazane w kolumnie 4 tabeli obejmuje oddziaływania skumulowane z oddziaływaniami wynikającymi z eksploatacji w obrębie wymienionych wyżej terenów górniczych. Mając powyższe na uwadze, zarzut podniesiony w złożonych odwołaniach w przedmiocie braku opisu oddziaływań skumulowanych jest nieuzasadniony i nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy.

Pokład 510 w granicach złoża „Brzezinka 3” nie był wcześniej eksploatowany, jednakże w obszarze przewidywanego oddziaływania planowanej eksploatacji tego pokładu w minionych latach prowadzono wydobywanie z pokładów zalegających płycej, tj. w pokładach 211, 212, 215 (301), 216 (302) oraz 304/2 (304). W związku z powyższym w raporcie i uzupełnieniach do raportu, na podstawie materiałów archiwalnych pochodzących ze zbioru Archiwum Dokumentacji Mierniczo-Geologicznej przy Wyższym Urzędzie Górniczym w Katowicach, zidentyfikowano i przedstawiono płytkie wyrobiska powstałe w wyniku tego wydobywania. Graficznie wyrobiska te zostały opisane w Załączniku nr 13. „Mapa płytkiej eksploatacji w rejonie projektowanego terenu górniczego” do uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie spółki Brzezinka Sp. z o.o. SKA z dnia 2 marca 2016 r. Eksploatacja głębiej położonych pokładów węgla w obszarze, w którym miała miejsce płytka eksploatacja, może powodować oddziaływania w postaci deformacji nieciągłych, w szczególności zapadlisk. Z tego też względu w raporcie przeanalizowano możliwy wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na powierzchnię terenu w związku z występowaniem płytko zalegających wyrobisk górniczych. W analizach wykorzystano metodologię określoną w publikacji „Zasady dokumentowania warunków

geologiczno-inżynierskich dla celów likwidacji kopalń” (NFOŚiGW, Warszawa 2009). Wszystkie miejsca płytkiej eksploatacji w analizowanym obszarze zostały zaliczone do kategorii B, przy czym w przypadku parcel 5 (teren położony w zachodniej części złoża na wysokości dzielnicy Brzęczkowice) i 6 (teren obejmujący węzeł Brzęczkowice oraz odcinek autostrady A4 położony na zachód od węzła) – oznaczenia zgodnie z wyżej wymienionym Załącznikiem nr 13, ze względu na sposób likwidacji zrobów podszkawką hydrauliczną, zagrożenia można uznać za małe (kategoria B₁ – zagrożenia w postaci deformacji ciągłych przy obniżeniach niepowodujących podtopień). Pozostałe parcele zostały zaliczone maksymalnie do kategorii B₂ – zagrożenia w postaci deformacji nieciągłych o stopniu zagrożenia średnim. Zagrożenia powyższe również mogą oddziaływać negatywnie na obiekty budowlane znajdujące się na powierzchni terenu górniczego, w tym budynki mieszkalne i obiekty infrastruktury technicznej. Istnieje zatem konieczność wykonania szczegółowych badań stanu górotworu w ramach planowanej do uzyskania koncesji na wydobycie kopaliny ze złoża.

Oddziaływania w postaci deformacji terenu, o których mowa wyżej, kwalifikowane są jako szkody górnicze i podlegają regulacjom przepisów o naprawianiu szkód, tj. działu VIII ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* „Odpowiedzialność za szkody”, a tym samym wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia i zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Również podejmowanie działań ochronnych, w szczególności w zakresie ustanawiania filarów ochronnych oraz eksploatacji kruszywa w pobliżu tych filarów, jak i wykonywanie wzmocnień i napraw budynków i innych obiektów, które zostały objęte szkodami górniczymi, znajduje się poza przedmiotem i zakresem niniejszego postępowania i rozstrzygnięcia sprawy. Kwestie te znajdują się w zakresie kompetencji w szczególności organów administracji górniczej. Zatem zarówno RDOŚ w Katowicach, jak i Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie są uprawnieni do orzekania w przedmiocie podejmowania takich działań, poprzez formułowanie rygorystycznych i szczegółowych warunków, w tym w zakresie badań rozpoznawczych. Kompetencje powyższych organów w tym zakresie ograniczają się do dopuszczalności sformułowania warunków mających przede wszystkim charakter ogólnych wytycznych. W taki też sposób w omawianych kwestiach orzekł organ pierwszej instancji, nakładając w decyzji warunki m.in. w punktach I.2.a, I.2.c, I.2.d. Wbrew twierdzeniu Stowarzyszenia „Nasza Ziemia”, podniesionemu w odwołaniu z dnia 7 grudnia 2016 r., ogólny charakter warunku określonego w pkt. I.2.a decyzji nie stanowi o jego wadliwości, bowiem wynika z ograniczonych kompetencji powyższych organów w zakresie sposobu prowadzenia eksploatacji górniczej i stosowania specjalistycznych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych wynikających z przepisów *ustawy – prawo geologiczne i górnicze* oraz eksperckiej wiedzy organów administracji górniczej. Odnosząc się do stwierdzenia Stowarzyszenia, że: *Jednakże należy rozważyć, czy w ogóle możliwe jest prowadzenie bezpiecznej eksploatacji w tym rejonie*, nie budzącym wątpliwości jest, że kwestia ta jest przedmiotem postępowania zmierzającego do wydania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż i należy do właściwości organów administracji górniczej.

Mając powyższe na uwadze, nie sposób podzielić zarzutu Janusza Piekoszewskiego, podniesionego w odwołaniu z dnia 6 grudnia 2016 r., o braku odniesienia się RDOŚ w Katowicach do kwestii dotyczących oddziaływania przedsięwzięcia na obiekty budowlane, możliwości wystąpienia deformacji nieciągłych oraz wcześniej prowadzonego w obszarze inwestycji wydobywania. Podkreślić w tym miejscu należy, że skarżący powołuje się na bliżej nieokreśloną „dokumentację w języku niemieckim”, którą posiadają „lokalni mieszkańcy”, a która „potwierdza wcześniejszą, przedwojenną eksploatację”, przy czym skarżący nie przywołuje jakichkolwiek danych i faktów pochodzących z tej dokumentacji, w szczególności nie wskazuje, jakie konkretnie miejsca dawnego wydobywania zostały w raporcie pominięte. Jak wyraźnie wynika z uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r., raport w zakresie występowania zrobów wcześniejszej płytkiej eksploatacji górniczej uwzględniał eksploatację prowadzoną od roku 1810 (str. 116 uzupełnienia).

Ze względu na małą skalę oddziaływania w zakresie deformacji terenu, nie przewiduje się trwałego przekształcania profilu glebowego i jego degradacji, prowadzących do zaniku podstawowych funkcji gleby.

Zarówno na etapie budowy, jak i funkcjonowania przedsięwzięcia będą powstawać odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne, które mogą negatywnie oddziaływać na środowisko. Jak wynika z Tabeli 20 oraz Tabeli 21 ze str. 74 uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r., największe ilości będą stanowiły odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali (kod: 01 01 02) – około 400 000 Mg/rok na etapie budowy i około 15 000 Mg/rok na etapie funkcjonowania. Odpady z wydobywania kopalin powstające podczas budowy będą bezpośrednio przekazywane odbiorcom do dalszego zagospodarowania; nie przewiduje się ich magazynowania na terenie zakładu górniczego. Odpady z wydobywania kopalin powstające na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia w 80 % będą kierowane do odzysku na terenie zakładu – jako materiał do mechanicznego podsadzania wyrobisk, a w pozostałej części będą przekazywane odbiorcom. Również nie planuje się ich magazynowania na terenie zakładu górniczego. Spośród odpadów powstających w związku z przedmiotowym przedsięwzięciem do odzysku na terenie zakładu (procesy R5 i R11) kierowane będą również odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11 (kod: 01 04 12) oraz odpady betonu i gruz budowlany (kod: 17 01 01). Odpady inne niż odpady z wydobywania kopalin przed ich dalszym zagospodarowaniem będą magazynowane w szczelnie zamykanych pojemnikach i beczkach zlokalizowanych na zapleczu technicznym wykonawcy (etap budowy) oraz w wydzielonym miejscu na terenie zakładu górniczego (etap funkcjonowania).

Mając powyższe na uwadze, jak również warunki nałożone przez RDOŚ w Katowicach m.in. w punktach I.2.i, I.2.n, I.2.v decyzji z dnia 9 listopada 2016 r., nie przewiduje się, aby wytwarzane odpady oddziaływały negatywnie na glebę oraz wody gruntowe.

Wydobywanie kruszywa metodą podziemną może ponadto powodować powstawanie zjawisk sejsmicznych, tj. wstrząsów i odprężeń górotworu, które mogą z kolei wywoływać drgania gruntu. W Tabeli 1.4 na str. 27 raportu przedstawiono współczynniki skłonności do tąpnięć

w poszczególnych otworach wiertniczych – złoża węgla kamiennego „Brzezinka 3”. Energetyczny wskaźnik skłonności do tapani (W_{ET}) wynosi od 2,04 (otwór Brzezinka 9) do 3,66 (otwór N-M2). W oparciu o te kryterium węgiel pokładu 510 w obrębie złoża „Brzezinka 3” można zaliczyć do węgla słabo skłonnych do tapani ($2 \leq W_{ET} < 5$). Ewentualne podjęcie działań ochronnych i zabezpieczających w tym zakresie również należy do kompetencji organów administracji górniczej.

IV. Oddziaływanie w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza oraz emisji hałasu.

Jak już wyżej wspomniano, w ramach przedsięwzięcia planuje się wykonanie obiektów budowlanych Zakładu Górniczego „Brzezinka 3”, co będzie wiązało się z emisją do środowiska gazów i pyłów oraz emisją hałasu. Jak wynika z przeprowadzonych analiz, przedstawionych w raporcie oraz uzupełnieniu do raportu przesłanym przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r., uwzględniając dodatkowo warunki nałożone m.in. w punktach I.2.e, I.2.aa decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r., ich wpływ na stan powietrza oraz stan akustyczny środowiska będzie pomijalny. Skala oddziaływań będzie ograniczona do terenów sąsiadujących z miejscem inwestycji i będzie ograniczać się jedynie do powodowania czasowych i odwracalnych uciążliwości na tych terenach; nie będzie wiązała się z wystąpieniem znaczących negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, w tym na życie i zdrowie ludzi.

Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia, podczas procesów technologicznych, które będą prowadzone w związku z wydobywaniem kopaliny, będzie następowała emisja zanieczyszczeń do powietrza. Głównymi źródłami emisji będą: sortownia węgla (odpylanie i wentylacja), zwałowiska węgla, samochody ciężarowe, wentylatory głównego przewietrzania oraz instalacja zagospodarowania metanu. Zakład będzie wyposażony w zamknięte taśmociągi, którymi wydobyty węgiel będzie transportowany do załadunku na wagony, do sortowni lub na zwałowiska. Sortowanie węgla będzie miało miejsce w zamkniętej hali wyposażonej w instalację odpylającą wraz z odpylaczem dachowym. Instalacja odpylająca będzie składała się m.in. z punktów ssawnych zlokalizowanych nad miejscami będącymi źródłem pylenia (m.in. przesypy, punkty przesiewania i kruszenia), centralnego wentylatora wraz z baterią hydrocyklonów oraz zespołu odpylaczy workowych.

Załącznik nr 12 (pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 25 września 2015 r.) do uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r. wskazuje, że stan jakości powietrza w miejscowości Mysłowice charakteryzuje się przekroczeniami średniorocznych stężeń pyłu PM10 – $43,1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (wartość dopuszczalna: $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$) i PM2,5 – $32,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (wartość dopuszczalna: $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$). W załączniku nr 5 do powyższego uzupełnienia zostały przedstawione z kolei obliczenia propagacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych w środowisku, m.in. w formie graficznej. Z obliczeń tych wynika, że w związku z funkcjonowaniem przedmiotowego przedsięwzięcia może nastąpić nieznaczny wzrost zanieczyszczeń pyłowych w powietrzu. Nie będzie to jednak oddziaływanie znacząco negatywne – najwyższe wartości stężeń średniorocznych wystąpią w obrębie terenu, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia, a więc terenu, do którego tytułem prawnym będzie dysponował inwestor. Dodatkowo wielkość emisji pyłowych zostanie skompensowana

w związku z planowaną likwidacją dwóch kotłów węglowych o mocy 100 kW i 150 kW zlokalizowanych dotychczas w miejscu planowanej inwestycji. Jak wynika z analizowanego załącznika nr 5, przewidywana łączna emisja zanieczyszczeń pyłowych z zakładu górniczego wyniesie 0,858 Mg/rok – pył PM_{2,5} i 1,591 Mg/rok – pył PM₁₀, natomiast, na co wskazują wyliczenia przedstawione na str. 69 analizowanego uzupełnienia do raportu, eliminowana emisja pyłu w związku z planowaną likwidacją kotłów wyniesie około 2-3 Mg/rok, co pozwoli na skompensowanie emisji z zakładu górniczego.

W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia planowane jest również wydobywanie ze złoża „Brzezinka 3” kopaliny towarzyszącej w postaci metanu w ilości do 8,25 m³ CH₄/min (3104 Mg CH₄/rok). W początkowym okresie funkcjonowania kopalni (10 lat) planuje się odzysk ujmowanego metanu w instalacji spalarni na poziomie 20 %, w kolejnych 5 latach – 50 %, a docelowo, przez okres ostatnich 20 lat – 100 %. Z powyższego wynika, że emisja metanu do atmosfery będzie miała miejsce w okresie 15 pierwszych lat prowadzenia eksploatacji i wyniesie 2482 Mg CH₄/rok (okres 10 lat) oraz 1551,5 Mg CH₄/rok (okres 5 lat). Przywołane w uzupełnieniu do raportu z dnia 27 czerwca 2017 r. dane z Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach dotyczące emisji metanu z kopalń węgla kamiennego w Polsce wskazują, że emisja ta wynosi około 445 Gg CH₄/rok (dane za rok 2015). Wielkość emisji metanu podczas funkcjonowania przedsięwzięcia będzie zatem stanowić około 0,57 % (okres 10 lat) i 0,35 % (okres 5 lat) powyższej emisji. Krajowy bilans emisji metanu w Polsce w roku 2015, jak wynika z przywołanych w uzupełnieniu raportu danych, wyniósł 1887 Gg, z czego wynika, że prognozowana emisja metanu w związku z eksploatacją złoża „Brzezinka 3” będzie stanowiła około 0,13 % (okres 10 lat) i 0,08 % (okres 5 lat) emisji krajowej. Docelowo, w okresie pozostałych 20 lat funkcjonowania przedsięwzięcia, w związku z planowanym odzyskiem całkowitej ilości ujmowanego ze złoża metanu, udział ten zmniejszy się do zera.

Mając powyższe na uwadze, jak i warunki określone m.in. w punktach I.2.bb-I.2.hh, II.i-III.l decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r., przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie w sposób znacząco negatywny na stan powietrza atmosferycznego, ani nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na klimat.

Funkcjonowanie przedsięwzięcia będzie wiązało się również z oddziaływaniem akustycznym na środowisko. Źródłami emisji hałasu będą: źródła typu budynek (m.in. sortownia, magazyn węgla, hala konfekcjonowania, stacja przesypowa, załadunek węgla na wagony lub samochody), źródła punktowe (ruch pojazdów w rejonie wagi, punktu załadunku węgla i myjni oraz wentylator głównego przewietrzania), źródła liniowe (pomosty transportowe, ruch samochodów ciężkich, ruch pociągów oraz ruch samochodów osobowych) i źródła powierzchniowe (praca spycharki na zwałowisku oraz parking samochodów osobowych). Najbliżej położone tereny chronione akustycznie znajdują się po północnozachodniej i wschodniej stronie planowanego Zakładu Górniczego „Brzezinka 3” – załącznik nr 6 (pismo Prezydenta Miasta Mysłowic z dnia 31 grudnia 2015 r. wraz załącznikiem graficznym) do uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r.; są to tereny rekreacyjno-wypoczynkowe oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Na podstawie rozporządzenia

Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) dla terenów tych obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku – 50 dB dla pory dnia ($L_{Aeq,D}$) oraz 40 dB dla pory nocy ($L_{Aeq,N}$).

Na załącznikach nr 7 i nr 8 do uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r. przedstawiono w sposób graficzny, za pomocą izolinii hałasu m.in. dla wartości 50 dB dla pory dnia i 40 dB dla pory nocy, wyniki obliczeń propagacji dźwięku emitowanego podczas funkcjonowania zakładu górniczego. Z analizy tej wynika, że na obszarach objętych ochroną akustyczną nie wystąpią przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w powyższym rozporządzeniu. Na potrzeby analizy akustycznej wyznaczone zostały również punkty obliczeniowe: P1, P2, P3 i P4 – zlokalizowane na granicy terenów objętych ochroną akustyczną oraz P5, P6, P7 i P8 – zlokalizowane przy elewacji budynków. Dokładna lokalizacja punktów została wskazana na załącznikach nr 7 i nr 8 oraz w Tabeli 4. „Wyniki obliczeń hałasu dla pory dnia i nocy” (str. 29 analizowanego uzupełnienia) i Tabeli 5. „Wyniki obliczeń hałasu dla pory dnia i nocy w punktach zlokalizowanych przy elewacji budynków” (str. 30 analizowanego uzupełnienia). Z analiz tych wynika, że poziom hałasu emitowanego z zakładu górniczego na granicy terenów chronionych będzie wynosił od 42,5 dB (punkt P2) do 46,4 dB (punkt P4) dla pory dnia oraz od 35,7 dB (punkt P4) do 38,3 dB (punkt P3) dla pory nocy, natomiast przy elewacji budynków od 45,0 dB (punkt P6) do 46,8 dB (punkt P5) dla pory dnia oraz od 34,4 dB (punkt P8) do 38,5 dB (punkt P5) dla pory nocy.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie, przy spełnieniu warunków nałożonych w punktach I.2.f, I.2.g, II.a, II.b decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r., nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na stan akustyczny środowiska poza terenem zakładu.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięcie RDOŚ w Katowicach podjęte decyzją z dnia 9 listopada 2016 r., należy uznać za prawidłowe, a określone w decyzji działania za wystarczające do ograniczenia wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska. Warunki powyższe zostały przez organ pierwszej instancji uzasadnione w treści decyzji. Na mocy przepisu art. 86 *ustawy o oś* decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa m.in. w art. 72 ust. 1 pkt 4 tej ustawy. Powyższe oznacza, że organ wydający koncesję na wydobywanie kopalin ze złóż obowiązany jest do ich uwzględnienia w wydawanym zezwoleniu. Z kolei podmiot, na rzecz którego wydana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach oraz powyższa koncesja, jest obowiązany do respektowania i przestrzegania zapisów decyzji i koncesji.

Jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Katowicach zapewnił społeczeństwu udział w postępowaniu, zgodnie z art. 79 ust. 1 *ustawy o oś* i na zasadach określonych w rozdziale 2 „Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji” tej ustawy. Obwieszczeniem z dnia 22 marca 2016 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.29, organ pierwszej instancji zawiadomił społeczeństwo m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Społeczeństwo miało możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy

w dniach od 4 do 25 kwietnia 2016 r. W uzasadnieniu decyzji organ zawarł informacje o przeprowadzonym udziale społeczeństwa w postępowaniu, a także odniósł się do wniesionych w toku udziału społeczeństwa uwag i wniosków.

Ustosunkowując się w tym miejscu do wniosku Marcina Burgera, podniesionego w odwołaniu z dnia 6 grudnia 2016 r. o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, gdyż *organy administracyjne nie zapewniły możliwości pełnego udziału społeczeństwa odpowiednio przed wydaniem decyzji*, stwierdzić należy, że zarzut powyższy jest chybiony. Przeprowadzenie rozprawy, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 9 *ustawy o.o.s.*, nie jest obowiązkowe, co wynika wprost z treści art. 36 tej ustawy. Tym samym brak przeprowadzenia rozprawy administracyjnej w postępowaniu z udziałem społeczeństwa nie jest równoznaczny z niezapewnieniem społeczeństwu udziału w postępowaniu bądź przeprowadzeniem udziału niepełnego. Rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa przeprowadza się w szczególności wówczas, gdy organ administracji uzna, że jej przeprowadzenie może się *przyczynić do skoncentrowania postępowania, jego przyspieszenia bądź wypracowania konsensusu* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt: IV SA/Po 751/10). Ponadto w doktrynie wskazuje się, że zasadne będzie przeprowadzenie rozprawy, jeżeli *jej przeprowadzenie umożliwi zebranie w jednym czasie i miejscu wszystkich uczestników postępowania w danej sprawie, którzy mogą bezpośrednio dopełnić czynności procesowych* (K. Gruszecki, *Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie, udział społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko. Komentarz*, System Informacji Prawnej Lex wyd. II LEX/el. 2013, stan prawny: 31 stycznia 2013 r.). Okoliczności analizowanej sprawy, w szczególności jej skomplikowany charakter oraz duży zasięg oddziaływania przedsięwzięcia, nie przemawiają za przeprowadzeniem rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa. W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przeprowadzenie rozprawy, która umożliwiałaby zgromadzenie wszystkich zainteresowanych podmiotów, jest w niniejszej sprawie niemożliwe (w toku postępowania do organu pierwszej instancji wpłynęły pisma kilkuset osób zainteresowanych), a jej ewentualne przeprowadzenie nie przyspieszyłoby postępowania, ani nie umożliwiłoby osiągnięcia porozumienia wśród jej uczestników. Należy ponadto wskazać, że skarżący nie przywołał argumentów, które miałyby przemawiać za przeprowadzeniem rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa.

W nawiązaniu do wniosku Marcina Burgera o *podanie do publicznej wiadomości informacji o postępowaniu i procedowaniu, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa*, informuję, że RDOŚ w Katowicach zawiadomił zarówno strony, jak i społeczeństwo o prowadzonym postępowaniu, a informacja o sposobie i zakresie uwzględnienia uwag i wniosków społeczeństwa znajduje się w treści zaskarżonej decyzji. Z treścią decyzji strony postępowania mogą się zapoznać w siedzibie organów prowadzących postępowanie w sprawie, tj. w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach lub Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Społeczeństwu treść decyzji udostępniana jest na zasadach określonych w Dziale II „Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie” *ustawy o.o.s.*

Odnosząc się do pozostałych zarzutów i wniosków podniesionych w odwołaniach, a dotyczących kwestii, do których Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie odniósł się wyżej, stwierdza się, co następuje:

1. Fakt, że raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko opiera się na założeniach, a nie na „stanach faktycznych”, nie dyskwalifikuje go jako dowodu w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem w postępowaniu tym ocenia się oddziaływanie na środowisko planowanego, a nie już istniejącego i funkcjonującego przedsięwzięcia. Z tego też względu wszelkie analizy jego oddziaływania na środowisko mają charakter prognoz, a nie oddziaływań rzeczywistych. Wynika to z prewencyjnego charakteru regulacji prawnych dotyczących ocen oddziaływania na środowisko określonych zarówno w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/EU z dnia 13 grudnia 2011 r. *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne*, jak i w, implementującej ją na grunt prawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, *ustawie o oś.* Wskazać tutaj należy w szczególności na art. 66 ust. 1 pkt 8 *ustawy o oś.*, zgodnie z którym raport powinien zawierać opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Ocena faktycznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko następuje podczas jego funkcjonowania, za pomocą innych niż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach instrumentów prawnych określonych w przepisach z zakresu ochrony środowiska.
2. W części z wniesionych odwołań skarżący stwierdzają, powołując się na dokumentację inwestora, że w dokumentacji tej podawane są sprzeczne informacje, przy czym cytują: *Nie ma możliwości przeprowadzenia analizy oddziaływań skumulowanych z powodu braków Planów Zagospodarowania Złóża „Brzezinka 1” i „Brzezinka 3”*. Skarżący nie podają jednak, w jakim konkretnie dokumencie stwierdzenie takie padło, lub z jakiego dokumentu ono wynika. W analizowanym raporcie taka informacja się nie znajduje. Przeciwnie, na str. 2 raportu wyraźnie zaznacza się, że analizowany raport został wykonany m.in. na podstawie „Projektu Zagospodarowania Złóża węgla kamiennego »Brzezinka 3« na lata 2015 – 2050” oraz „Projektu Zagospodarowania Złóża węgla kamiennego »Brzezinka 1« na lata 2013 – 2040”. W raporcie nie padły również, cytowane przez skarżących, stwierdzenia, że: *Wystąpi obniżenie poziomu wód gruntowych, nadmierne przesuszenie gruntów (...), zubożenie i degradacja wód podziemnych. Pojawią się zalewiska i zawodnienia terenu oraz zakłócenie spływu wód gruntowych i powierzchniowych*.
3. Janusz Piekoszewski w odwołaniu z dnia 6 grudnia 2016 r. podnosi zarzut naruszenia przez RDOŚ w Katowicach art. 107 § 1, 3 i 4 *Kpa*. Zarzut ten ogranicza się do lakonicznego stwierdzenia, że *brak jest w decyzji uzasadnienia prawnego, uzasadnienia faktycznego, wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej*, przy czym skarżący nie konkretyzuje, jakich kwestii lub zagadnień dotyczą powyższe naruszenia, w szczególności nie precyzuje, jakie fakty – w jego opinii – nie zostały przez organ udowodnione oraz jakim dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Z tego też względu organ odwoławczy nie jest w stanie odnieść się

szczegółowo do powyższego zarzutu. Nie budzącym wątpliwości jest, że decyzja RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r. zawiera uzasadnienie. W uzasadnieniu tym organ przywołał przepisy prawa, które stanowią podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, oraz uzasadnił ich zastosowanie. Odniósł się również do stanu faktycznego sprawy, wynikającego w szczególności z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak i wskazywał oraz odnosił się do okoliczności sprawy (fakty, dowody, uwagi, wnioski itp.) istotnych dla jej rozstrzygnięcia. Co prawda uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie we wszystkich kwestiach w pełni odpowiada wymogom art. 107 § 3 *Kpa*, jednakże zostało to naprawione przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Mając na uwadze, że podjęte zaskarżoną decyzją rozstrzygnięcie sprawy jest prawidłowe, naruszenie powyższe samo w sobie nie może stanowić podstawy do uchylenia tej decyzji. Utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji oznacza w szczególności utrzymanie w mocy jej podstawowego, koniecznego elementu, jakim jest rozstrzygnięcie; w rozstrzygnięciu decyzji zostaje wyrażona wola organu administracji załatwiającego sprawę. Zatem wadę braku pełnego uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji można konwalidować w postępowaniu odwoławczym, uzupełniając uzasadnienie w tym zakresie, bez potrzeby uchylania orzeczenia wyłącznie z powodu tej wady (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 2 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Op 432/10).

4. Niezrozumiały jest zarzut Janusza Piekoszewskiego dotyczący braku ekspertyzy hydrogeologicznej. Skarżący nie wskazuje, czego ta ekspertyza ma konkretnie dotyczyć i co ma być jej celem. Niejasne jest, na czym ma polegać i czemu ma służyć „konceptja regulacji stosunków wodnych w ujęciu wariantowym i czasoprzestrzennym”. Jak wskazano wyżej, przedłożony raport zawiera analizy i informacje umożliwiające ocenę wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na wody podziemne, a ocena taka podczas niniejszego postępowania została przeprowadzona.

5. Nie znajduje potwierdzenia ani w aktach sprawy, ani w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji zarzut Janusza Piekoszewskiego braku odniesienia się RDOŚ w Katowicach do złożonych w postępowaniu wniosków i dowodów, w tym do pisma skarżącego z dnia 25 maja 2016 r. Zaznaczyć należy, że skarżący, poza wyżej wymienionym pismem, nie wskazuje do jakich konkretnie wniosków i dowodów, i przez kogo złożonych, nie ustosunkował się organ, ani jakie miały one znaczenie dla sprawy. Z akt sprawy wynika, że w toku prowadzonego postępowania RDOŚ w Katowicach kierował pisma, m.in. do stron postępowania, w odpowiedzi na składane przez nich uwagi i wnioski. Przykładowo: postanowieniem z dnia 18 grudnia 2015 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.19, w związku z wnioskiem Stowarzyszenia „Nasze Miasto Mysłówice”, dopuścił Stowarzyszenie do prowadzonego postępowania; pismem z dnia 15 marca 2016 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.27, przekazał Piotrowi Śłosorzowi i Wandzie Śłosorz (Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Adibud” – Piotr Śłosorz) wyjaśnienia odnośnie kwestii podniesionych w ich piśmie z dnia 3 sierpnia 2015 r.; pismami z dnia 22 września 2016 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.53, oraz z dnia 25 października 2016 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.54, odniósł się do wniosków Stowarzyszenia „Nasza Ziemia” w kwestii

przeprowadzenia konsultacji społecznych. Również w uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji odniósł się do uwag wniesionych zarówno przez strony postępowania, jak i społeczeństwo. Na str. 13 oraz 64 decyzji zostały przywołane uwagi stron dotyczące raportu. Organ w uzasadnieniu decyzji przywołał również wyjaśnienia inwestora, a następnie zajął własne stanowisko w sprawie. Odniesiono się również do uwag Stowarzyszenia „Nasza Ziemia” (str. 23 decyzji) oraz uwag wniesionych w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu (str. 32 oraz str. 64 decyzji). W toku postępowania RDOŚ w Katowicach podejmował czynności mające na celu wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, kilkakrotnie wzywał inwestora do uzupełnienia raportu, w tym w zakresie kwestii podnoszonych przez strony postępowania i społeczeństwo, oraz do złożenia wyjaśnień. Co prawda nie wszystkie zagadnienia zostały w sposób jednoznaczny wyjaśnione i istniała konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego przez organ drugiej instancji, jednakże zakres tego postępowania nie wykraczał poza ramy wyznaczone przepisem art. 136 *Kpa*.

Odnosząc się do przywołanego przez skarżącego jego pisma z dnia 25 maja 2016 r., zauważyć należy, że pismo to nie zawiera żadnych wniosków (poza wnioskiem „o dokonanie pełnej analizy wszystkich oddziaływań na środowisko”), a uwagi autora pisma co do treści raportu. Nieprawdziwe jest również stwierdzenie, że RDOŚ w Katowicach pozostawił powyższe pismo bez odpowiedzi oraz że nie odniósł się do jego treści. Organ ten, pismem z dnia 21 czerwca 2016 r., znak: WOOŚ.4235.7.2015.KC.48, przekazał skarżącemu wyjaśnienia inwestora odnośnie kwestii skarżącego podnoszonych w spornym piśmie. Informacja ta została wskazana również w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji (str. 38). W piśmie z dnia 25 maja 2016 r. skarżący przedstawia swoje uwagi dotyczące: lokalizacji starych zrobów (wskazując na brak informacji w raporcie w tym zakresie), wpływu przedsięwzięcia na wody powierzchniowe (wskazując na brak w raporcie uwzględnienia bliżej niesprecyzowanych „warunków wynikających z dyrektywy europejskiej”) oraz podziemne, planowanej do zastosowania technologii eksploatacji kruszywa (błędnie wskazując, że inwestor ma stosować technologię „prowadzenia chodników na zawał”, co z raportu nie wynika – przedmiotowe przedsięwzięcie ma być realizowane z wykorzystaniem podsadzki) oraz osiadań terenu, przy czym nie przedstawia żadnych dowodów i analiz na poparcie swoich uwag. Zagadnienia przedstawione w przywołanym piśmie zostały przeanalizowane w toku niniejszego postępowania, w zakresie kompetencji RDOŚ w Katowicach oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, co znalazło swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zarówno decyzji organu pierwszej instancji, jak i niniejszej.

Mając powyższe na uwadze, nie sposób zgodzić się z zarzutem Janusza Piekoszewskiego co do naruszenia przez RDOŚ w Katowicach przepisów określonych w art. 7, art. 9 i art. 11 *Kpa*.

6. Zasadne jest stwierdzenie Stowarzyszenia „Nasza Ziemia”, znajdujące się w odwołaniu z dnia 7 grudnia 2016 r., że względem części planowanego przedsięwzięcia, tj. budowy zakładu górniczego, RDOŚ w Katowicach powinien zająć stanowisko, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 4 *ustawy o oś*, w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy*. Brak odniesienia się w decyzji do powyższej kwestii nie oznacza jednak, że nie

została ona przez organ pierwszej instancji przeanalizowana w toku postępowania, a w sytuacji, gdy przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko – co ma miejsce w analizowanym postępowaniu – brak wyrażenia w decyzji stanowiska organu w tej sprawie, wbrew twierdzeniu Stowarzyszenia, nie stanowi naruszenia art. 15 *Kpa*, które uzasadniałoby uchylenie decyzji na podstawie art. 138 § 2 *Kpa* i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W miejscu tym należy przywołać wyrok z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt: II OSK 3077/12, w którym Naczelny Sąd Administracyjny wskazał: *Stwierdzone uchybienia przepisom art. 82 ust. 1 pkt 4 i art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy [ustawy oos], mogą więc zostać usunięte przez organ odwoławczy, orzekający w trybie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa. I nie dojdzie w tej sytuacji, wbrew stanowisku strony, do uchybienia zasadzie dwuinstancyjności postępowania (art. 15 Kpa).*

Mając powyższe na uwadze, korzystając z reformacyjnych uprawnień postępowania odwoławczego, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska naprawił błąd organu pierwszej instancji i orzekł w pkt. 3 niniejszej decyzji o braku obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie wiązało się z uzyskiwaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, ani decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. *o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych*. Uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę będzie dotyczyło wyłącznie części przedsięwzięcia, tj. planowanej budowy obiektów Zakładu Górniczego „Brzezinka 3”.

Dane przedstawione w raporcie dotyczące Zakładu Górniczego „Brzezinka 3” są wystarczające do oceny oddziaływania zakładu na środowisko. Jak wynika z uzasadnienia niniejszej decyzji, realizacja i funkcjonowanie zakładu górniczego nie będzie wiązało się z możliwością wystąpienia znaczącego negatywnego wpływu na środowisko, ograniczy się ono praktycznie do terenu zakładu. Ze względu na charakterystykę i skalę oddziaływań oraz odległość względem obszarów chronionych nie istnieje możliwość wpływu planowanego zakładu górniczego na obszary sieci Natura 2000, co również zostało uzasadnione w treści niniejszej decyzji. Nie dojdzie do kumulowania się jego oddziaływań z innymi przedsięwzięciami znajdującymi się na obszarze objętym oddziaływaniem. Mając na uwadze charakterystykę i skalę oddziaływań, a także położenie zakładu w odległości ponad 50 km od granicy kraju (granica pomiędzy Polską a Słowacją) nie wystąpi możliwość oddziaływania zakładu górniczego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Odnosząc się w tym miejscu do uchylonego pkt. III (wraz z pkt. III.1) decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r., wskazać należy, że warunek nakazujący zastosować działania wymienione we wcześniejszych punktach decyzji, tj. pkt. I.1 oraz I.2 jest zbędny, bowiem strona, na rzecz której została wydana decyzja, obowiązana jest do wypełnienia warunków określonych w punktach I.1 i I.2, bez względu na dodatkowe nałożenie takiego obowiązku w pkt. III.1 decyzji.

7. Częściowo zasadny jest zarzut Stowarzyszenia „Nasza Ziemia” naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 37 w związku z art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a *ustawy o oś* (błędnie wskazany przez Stowarzyszenie jako art. 85 ust. 1 pkt 1 lit. a). Jednakże naruszenie powyższe, ze względu na swoją wagę, nie uzasadnia uchylecia decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r.

Odnosząc się do uwag, które wpłynęły podczas udziału społeczeństwa w postępowaniu, organ pierwszej instancji faktycznie w części posługiwał się odpowiedziami przekazanymi przez inwestora, nie formułując własnego stanowiska. Zauważyć jednak należy, że uwagi te stanowią w większości wątpliwości społeczeństwa co do informacji zawartych w raporcie, zastrzeżenia co do stosowanej technologii, wskazanie rozbieżności w dokumentacji złożonej przez wnioskodawcę, a zatem przekazanie tych uwag inwestorowi w celu uzyskania wyjaśnień, a następnie odniesienie się przez organ do nich w treści decyzji są jak najbardziej zasadne. Przykładowo w uwadze nr 6 podniesiona została kwestia sprzeczności pomiędzy załącznikiem nr 10 uzupełnienia do raportu przesłanego przy piśmie z dnia 2 maja 2016 r. a treścią uzupełnienia, co niewątpliwie wymagało wyjaśnienia i przedstawienia stanowiska inwestora. Również takich wyjaśnień wymagały uwagi nr 11 i nr 12 dotyczące planowanej do zastosowania przez inwestora technologii wydobywania węgla, zwłaszcza że pada w nich stwierdzenie, że *z opisu technologii wynika prowadzenie chodników na zawał* – konieczne było jednoznaczne stanowisko wnioskodawcy, jaką technologię planuje zastosować. Uwagi od 1 do 4 (zabezpieczanie obiektów budowlanych w związku z przewidywanymi deformacjami terenu, racjonalność wykorzystania złoża, bezpieczeństwo eksploatacji, szczegółowe analizy hydrogeologiczne, właściwość podmiotu do uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny) stanowią przedmiot postępowań prowadzonych przez organy administracji górniczej i wykraczają poza zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do wniosku o przeprowadzenie pełnej analizy wszystkich oddziaływań na środowisko (uwaga 14), analizy takie zostały przeprowadzone zarówno na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i w postępowaniu odwoławczym. Przybliżona lokalizacja upadowych (uwaga nr 7 – wniosek o przedstawienie załącznika graficznego z przybliżonym przebiegiem upadowych) została przedstawiona w załączniku nr 1 do uzupełnienia do raportu przekazanego przy piśmie z dnia 2 marca 2016 r. Ponadto informacja o przebiegu upadowych znajduje się m.in. na str. 9 raportu: *Złoże będzie stopniowo udostępniane od roku 2017 za pomocą wyrobisk chodnikowych – dwóch upadowych, drążonych z powierzchni. Upadowe drążone będą z powierzchni w kierunku północnozachodnim, o nachyleniu do 10°, do osiągnięcia pokładu 510. Całkowita długość upadowych wyniesie po ok. 4500 m.*

Mając na uwadze, że wyjaśnienia inwestora dotyczące zagadnień poruszonych podczas udziału społeczeństwa są logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentacji sprawy, jak i wynikają z obowiązujących przepisów prawa, a istotne z punktu widzenia określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia zagadnienia, o których mowa m.in. w uwadze nr 5, nr 8 – 10, nr 13 (występowanie wcześniej eksploatowanych pokładów, oddziaływanie na wody podziemne i powierzchniowe, deformacje terenu), zostały

przeanalizowane w toku postępowania, brak wyczerpującego odniesienia się organu pierwszej instancji do tych uwag nie miał wpływu na rozstrzygnięcie podjęte zaskarżoną decyzją.

8. Podniesione w niektórych odwołaniach kwestie dotyczące przeprowadzenia inwentaryzacji obiektów, rozpoznania i uaktywnienia się starych zrobów, wystąpienia wstrząsów górniczych, naprawy szkód w związku z przewidywanymi deformacjami terenu oraz prowadzenia monitoringu osiadań terenu i wstrząsów podlegają przepisom *ustawy – Prawo geologiczne i górnicze*, a tym samym należą do kompetencji organów administracji górniczej. Nie są one regulowane przepisami *ustawy oos* i wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz kompetencje regionalnego dyrektora ochrony środowiska i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

9. W zakresie wniosku, złożonego w niektórych odwołaniach, o wyłączenie z eksploatacji terenu w obrębie dzielnic Kosztowy, Brzezinka, Dzieckowice i Krasowy, zauważyć należy – co podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych – że organ administracji jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 marca 2009 r., sygn. II OSK 272/08). Z powyższego wynika – w odniesieniu do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – że organ jest związany żądaniem inwestora zarówno co do rodzaju, charakterystyki oraz lokalizacji planowanej inwestycji i nie może samodzielnie modyfikować żądania w tym zakresie, m.in., w analizowanej sprawie, poprzez zmniejszenie obszaru, na którym wnioskodawca planuje prowadzić wydobywanie.

10. W zakresie wniosku Małgorzaty Manowskiej, złożonego w piśmie z dnia 17 stycznia 2017 r., o powołanie biegłych, w celu weryfikacji raportu w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na wody podziemne i na powierzchnię terenu, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie widzi potrzeby uzyskania dodatkowej opinii w sprawie; opinia taka nie jest wymagana do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Zgodnie z przepisami *ustawy oos* raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko podlega ocenie przez organ prowadzący postępowanie. Organ administracji publicznej, co wynika z art. 84 § 1 *Kpa*, może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii, jeżeli w sprawie wymagane są wiadomości specjalne. W opinii organu odwoławczego, analizowany raport zawiera wszystkie niezbędne informacje do oceny przewidywanego wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a do wyjaśnienia stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy nie ma konieczności uzyskania wiadomości specjalnych. Z powyższych względów organ odwoławczy nie podziela również zarzutu Janusza Piekoszewskiego, podniesionego w odwołaniu z dnia 6 grudnia 2016 r., w przedmiocie naruszenia przez RDOŚ w Katowicach powyższego przepisu.

Część skarżących wniosła o uchylenie decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Zgodnie z art. 138 § 2 *Kpa* organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny

wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przepis powyższy nie może być interpretowany rozszerzająco, bowiem zasadą jest merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1198/13, oraz B. Adamiak, J. Borkowski, op. cit., str. 550). Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, zaskarżonej decyzji oraz wniesionych odwołań. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, nie znajdując przesłanek uzasadniających uchylenie przedmiotowej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Część zaskarżonej decyzji była niezgodna z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia, co uzasadniało jej uchylenie w tej części i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Pozostała część decyzji jest w ocenie organu odwoławczego prawidłowa, co uzasadnia pozostawienie tej części decyzji bez zmian.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy stronom skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcą Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kejs
Marek Kejs

Otrzymują:

1. Piotr Otawski – pełnomocnik spółki „Brzezinka” Sp. z o. o. Sp. K.A., Kancelaria Radców Prawnych Otawski Dziura Jędrzejewski Garbarczyk Sp. P., ul. Piękna 44 lok. 1, 00-672 Warszawa.
2. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 *Kpa* w związku z art. 74 ust. 3 *ustawy o.oś.*
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach.

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Jaworzna.
2. Prezydent Miasta Mysłowic.
3. Prezydent Miasta Sosnowca.